

Ο ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΜΕΡΙΜΝΗ.

ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛ. ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»)

ΕΤΟΣ Δ΄

ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19

15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 12

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΜΕ ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΝΤΑΙ...

Διαβάζω, ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι, τὰς ἐφημερίδας. Βλέπω, μὲ ἰδιαιτέραν θλιψίν, νὰ πληροφοροῦνται ὁ λαὸς μας, καὶ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, γεγονότα, συμβαίνοντα, κατὰ τοὺς συντάκτας τῶν ἐφημερίδων, ἐντὸς τοῦ περιβάλλοντος τῆς Ἐκκλησίας μας, τὰ ὁποῖα οἱ ἴδιοι κατόπιν ἀνασκευάζουν. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ κακὸν ἔχει γίνεαι. Ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ αἱματοπότιστος Ἐκκλησία, ἀπὸ πρωίας μέχρι ἐσπέρας καὶ κάθε ἡμέραν, στέκεται ὑπόδικος ἐναντι τοῦ λαοῦ μας, μὲ ὅσα κατὰ τῶν ὀργάνων της γράφονται, ἄλλα ἀληθῆ καὶ ἄλλα παντελῶς στερούμενα βάσεως. Διότι ὁ λαός, ὁ πολὺς λαός, δὲν ἔχει τὴν δύναμιν, τὴν ἰκανότητα, νὰ διαστείλῃ (ἴσως καὶ δὲν τὸν συμφέρει νὰ κάμῃ τὴν διαστολὴν αὐτὴν) τὸν ἅγιον θεσμόν ἀπὸ τοὺς ὑπηρετάς του. Ἔτσι εἰς μίαν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία ἀγωνίζεται νὰ ἐγερθῇ ἐκ τῶν τόσων πολλαχόθεν κτυπημάτων πού τῆς κατεφέρθησαν, ὁ ἑλληνικὸς τύπος (νὰ εἰπωμεν χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται;) πιάνει τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια, ἀλλὰ καὶ τὴν κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς λέγει ἐγκληματικὰ «ἐδῶ κάτσε..., ἔτσι σὲ θέλω».

Μὲ πόνον πολὺν χαράσσω τὰς γραμμὰς αὐτάς, κατόπιν τῶν ὅσων διαβάζω, μὴ διεκδικῶν καὶ μοναδικῶς τὴν ἀρμοδιότητα.

«Ἀπλετον φῶς εἰς τὰ ἐγκλήματα τῶν κληρικῶν», εἶναι τὸ σύνθημα τῶν ἐφημερίδων. Καὶ βεβαίως οὐδεὶς θὰ ἐδέχετο νὰ καλύπτονται ταῦτα. Ἄλλ' ὑπὸ τίνων, καὶ πῶς, καὶ διὰ τίνα σκοπὸν πρέπει νὰ ἀποκαλύπτονται; Διότι εἶναι ἐγκληματικὸν νὰ παραβλέπωνται ἐνέργειαι, ἔστω πρὸς ἀποκάλυψιν γεγονότων, ὅταν αὗται προκαλοῦν ἀνεπανόρθωτον φθοράν, εἰς τὰς συνειδήσεις τοῦ λαοῦ. Τὴν διαπόμπευσιν τῶν σαρκικῶν γονέων, εἶναι γνωστὸν

«Καθὼς ἀπέσταλλέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὼ πέμπω ὑμᾶς...»
(Ὁ Κύριος: Ἰωάν. 20,21)

ὅτι ὁ Θεὸς ἐτιμώρησε διὰ θανάτου. Πόσον μᾶλλον τῶν πνευματικῶν; Ὅταν δὲ τὰ ἐλατήρια εἶναι ὑπερόβουλα καὶ αἱ κατηγοριαὶ ἀβάσιμοι, τί εἰς τὰ ἀνωτέρω πρέπει νὰ προστεθῇ διὰ νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ πρᾶξις;

(Νὰ εἰσέλθῃ ὁ Εἰσαγγελεὺς εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον καὶ νὰ δικάζῃ ἐκεῖνος τὰ σφάλματα τῶν κληρικῶν, διότι οἱ Ἐπίσκοποι καὶ οἱ ἄλλοι κληρικοὶ εἶναι ἀνίδεοι καὶ ἀνίκανοι νὰ ἀποδώσουν δικαιοσύνην), φωνάζει μία σοβαρὰ καθημερινὴ ἐφημερίς τῶν Ἀθηνῶν. «Τὸ Ἅγιον Ὅρος νὰ γίνῃ τουριστικὸν κέντρον», παρατηρεῖ εἰς ἄλλο φύλλον ἢ ἰδίᾳ ἐφημερίς. Καὶ εἰς ἄλλας ἡμερομηνίας, ἀκούσατε: Πρὸς Θεοῦ μὴ ἡ Ἐκκλησία πειράξῃ τὸν καρνάβαλον, τὸν προστατευόμενόν της. Εἶναι ἀνοησία, ὄχι ὁ καρνάβαλος, ἀλλ' ἡ ἐπέμβασις ματαιώσεως τῶν ἀθῶν(;) ἐκδηλώσεών του. Ἡ Ἐκκλησία ἄς φωνάξῃ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀπόκρεω: «Τῆς μετανοίας ἀνοιζόν μοι πύλας, Ζωοδότα» ὁ λαὸς καλεῖται ἀπὸ τὴν ἐν λόγῳ ἐφημερίδα νὰ φωνάξῃ: «Ζήτην ὁ καρνάβαλος». Ἐνδιαφέρον, τῷ ὄντι, διὰ τὸ ἔργον καὶ τὴν κάθαρσιν τῆς Ἐκκλησίας, πού περιλαμβάνει κλῆρον καὶ λαὸν βεβαίως. Λησμονεῖται, φαίνεται, ὅτι ἀπὸ τὸν λαόν, πού εἰς τὴν ψυχὴν του ξεφτιζομεν τόσον ἀβασανίστως, ἀλλ' ἀποτελεσματικῶς τὴν ἔννοιαν τῆς Ἐκκλησίας, θὰ προέλθῃ ὁ κλῆρος.

Καὶ ἡ «συνηγορία»... ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας συνεχίζεται.... «Μὴ πειραχθῇ, Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, ὁ κ. Καζαντζάκης, καὶ φανῆς ἀναχρονιστικὴ!» Ὁ Καζαντζάκης, ὁ ὕβριστὴς καὶ βλάσφημος τοῦ προσώπου τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρός μας (Τὸν αἰσθάνονται ἄρά γε ὡς προσωπικόν των Σωτῆρα οἱ ταῦτα γράφοντες;) εἶναι «πνευματικὸν κεφάλαιον» καί... ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν (ποῦ ἐφθάσαμεν!) ἂν τὰ βάλῃ μαζί του!

Κόψε λοιπὸν ἀπ' ἐδῶ. Ἀφαίρεσε ἀπ' ἐκεῖ. Κτύπησε τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ, ὡς πρὸς τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὸ ῥάσον, μὲ ὅσα γράφονται διὰ τὸν κλῆρον... Καὶ ἔτσι θὰ... φτιάξωμεν τὴν Ἐκκλησίαν..., ἡ ὁποία, ἂν εἶναι ἄφτιαχτος, ὅπου εἶναι, εἶναι διότι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀτενίζει ἓνα λαὸν μὲ τὴν σπάθην τοῦ κακοῦ, ἐπαναλαμβάνομεν, τοῦ κακοῦ ἐλέγχου, ὑψωμένην καὶ μὲ τὰς συνεχεῖς παρατηρήσεις: «Ὅπου ἐγὼ σὲ θέλω νὰ στέκεσαι, καὶ ὄχι ὅπου σὺ θέλεις». Τὸ «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» δὲν ἔχει πλέον θέσιν εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν, ἡ ὁποία θέλει καὶ τὴν Ἐκκλησίαν μὲ σύνθημα: «ὅπου φυσάει ὁ

«Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς: Λάβετε Πνεῦμα
(Ἰωάν. 20,22)
Ἅγιον...».

άνεμος... (Ο.Φ.Α.) τοῦ καθενός». Καί ἐρωτῶμεν: Κύριε στηλιτευτὰ τῆς Ἐκκλησίας, γράφεις τόσα κατὰ τοῦ κακοῦ Κλήρου, πού τὰ πλεῖστα ἀποδεικνύονται ἀβάσιμα. Οὔτε λέξιν, ἢ κάτι σπανίως διὰ τὸν καλὸν Κλήρον! Μὰ... οἱ σημερινοὶ καλοὶ ἢ κακοὶ κληρικοὶ θὰ περάσουν, θὰ φύγουν καὶ θὰ ἔλθουν οἱ νέοι...

Τί κάμνεις λοιπὸν διὰ τὴν διαδοχὴν, διὰ τοὺς νέους; Ἐ, λοιπὸν, ἄς τὸ ἀκούσωμεν ἀπὸ ἑνα ἐπαρχιώτην Χριστιανόν, ἔτσι δὲν οἰκοδομεῖται ἡ Ἐκκλησία, δὲν κερδίζεται ἡ νεότης ἀπ' Αὐτήν, δὲν ἐτοιμάζεται διαδοχὴ. Καὶ θὰ ἦτο ἡ κατάστασις ἀπελπιστικὴ, ἂν τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα δὲν ἐκαλλιέργουν τὴν νέαν φυτεῖαν, πού, παρ' ὅλους τοὺς φιλο... ἐκκλησιαστικoὺς παγεροὺς ἀνέμους, ἐπιζῆ θάλλουσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἄλλως δέ, μὲ μίαν Ἐκκλησίαν φιλοκαρναβαλικήν, φιλοκαζαντζακικὴν ἢ εἰς χίλια δύο ἄλλα φίλα κειμένην, ὡς τῆς ὑποδεικνύεται, ὄχι μόνον διαδοχὴ δὲν ἐτοιμάζεται, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐτοιμαζομένη θὰ φθειρεται ἀπειλουμένη.

Διατί τόση μελάνη διὰ τὸ κακόν, τὸν ἔλεγχον, τὴν ἀποκάλυψιν καὶ καθόλου διὰ τὸν ἀνακαινισμόν; Ἡ τοῦλάχιστον, διατί μαζὶ μὲ τὸν ἔλεγχον δὲν παρουσιάζεται καὶ ἡ φιλόσοργος οἰκοδομὴ, ἣτις τούναντίον παρακωλύεται; Παρεκτὸς καί, ἂν οἰκοδομὴ λέγεται ἡ ὑπόδειξις πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ μὴ γίνεται «ἀντικαρναβαλικὴ ἢ ἀντικαζαντζακικὴ». Καὶ γράφονται ὅλα αὐτὰ μὲ τόσην προχειρότητα καὶ μὲ τὴν συνείδησιν τῆς ἐνισχύσεως... τῆς Ἐκκλησίας; Θὰ ἠὺχόμεν, τοῦλάχιστον, ἡ τελευταία αὐτῆ πίστις νὰ μὴν ὑπάρχη εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν γραφόντων... Καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν... εἶναι μαθημένη... Ἐτσι θὰ διέρχεται, διὰ μυρίων ἐμποδίων, καὶ σωστικὴ κιβωτὸς θὰ προχωρῇ ἀποκαθαιρομένη καὶ ἀνακαινιζομένη, διότι Κύριος ὁ Θεὸς ζῆ δι' αὐτῆς καὶ ἐν αὐτῇ καὶ οὐ καθεύδει. Αὐτὸς θὰ φωτίζει, θὰ ἐνισχύη καὶ θὰ καθοδηγῇ ὅλους ἐκεῖνους, πού δὲν θὰ κάθωνται νὰ βλέπουν τὰς πληγὰς καὶ τὰ σφάλματα, ἀκόμη καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχουν, διότι θὰ ἐνδιαφέρονται καὶ θὰ ἐπείγωνται διὰ τὴν θεραπείαν, ὅπου ὑπάρχουν, τὴν ἀποτελεσματικὴν. Ὅχι λοιπὸν ξεφτίσματα ἀλλὰ οἰκοδομὴ. Ὅσοι πονοῦμεν τὴν Ἐκκλησίαν ὑπάρχει θέσις καὶ δι' ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν, νὰ τὴν βοηθήσωμεν, ὄχι ξεφτίζοντες, ἀλλ' οἰκοδομοῦντες. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι καὶ θὰ μένη ὠραία, παρ' ὅλα τὰ ἀσθενῆ σημεῖα τῶν ἀνθρώπων—ἐκπροσώπων Τῆς. Καὶ εἶναι καὶ θὰ μένη ὠραία, διότι περικλείει τὸν ὠραῖον Ἰδρυτὴν τῆς, τὴν ὠραίαν

«Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω».

(Α' Κορ. 14, 40)

ἀρετὴν καὶ τὸν ὠραῖον Οὐρανόν. Διατί τοῦτο, τὸ οὐσιωδέστερον στοιχεῖον τῆς ὑποστάσεως τῆς Ἐκκλησίας, ὁ τύπος θέλει νὰ τὸ λησμονῇ; Ἡ μήπως ἐνδιαφέρεται, ἢ, κατ' αὐτόν, κακὴ κατάστασις νὰ διαιωσιθῇ, διὰ νὰ εὐρίσκη ὑλικὸν διὰ τὰς στήλας του; Αἱ ἀτέλειαι, παρὰ ταῦτα, μένουσαι διὰ τοὺς ἀνθρώπους, θὰ μένουσι ὡς ἐγερτήριον, ὅτι πρέπει νὰ ἐργαζώμεθα, καὶ σκληρῶς μάλιστα, διὰ νὰ εἶναι, ὡς εἶναι, καὶ νὰ φαίνεται ὠραία ἡ Ἐκκλησία, πρᾶγμα ποῦ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὸ βλέμμα ἐστραμμένον πρὸς τὴν οἰκοδομὴν καὶ τὴν πίστιν ἀκράδαντον, ὅτι Κύριος ζῆ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ διὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὐ καθεύδει.

Ἄλλὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ φύλλα πέρνουσι, ἀτυχῶς, θέσει ἀσύμφορον, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἐναντι τοῦ θέματος τρόπου ἐλέγχου καὶ οἰκοδομῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ περὶ τούτου εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν.

X. Δελ.

—|—

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ (*)

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

A'. Ἠθικὴ διδαχὴ.

1. Τί εἶπεν ὁ Χριστός :
 - α) περὶ τοῦ παιδίου;—Ματθ. ιη' 1-5, ιθ' 13-14.
 - β) τοῦ σκανδαλισμοῦ τούτου;—Ματθ. ιη' 6 καὶ
 - γ) περὶ τοῦ σκανδάλου ἐν γένει;—Ματθ. ιη' 7-9.
2. Τί διδάσκει ὁ Χριστός περὶ τοῦ τρόπου διαλλαγῆς καὶ περὶ τῆς συγχωρήσεως τοῦ ἀδελφοῦ;—Ματθ. ιη' 15-18.
3. Τί παράδειγμα μᾶς παρέχει ὁ Κύριος ὡς πρὸς τὸ ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα νομοταγεῖς;—Ματθ. ιζ' 24-27, κβ' 15-21.

B'. Ὅποῖος εἶναι ὁ πιστός.

1. Τί εἶπεν ὁ Χριστός διὰ τὸν πιστόν, ποῖος εἶναι καὶ τί εἶναι ;
 - α) Ἰωάν. ιζ' 6-8.
 - β) Ματθ. ε' 13-16 (τὸ ἄλας τῆς γῆς, φῶς, πόλις, λύχνος)

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 287.

«Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων».
(Ματθ. 18,10)

- γ) Ἰωάν. ιγ' 4-17 (ταπεινώσις καὶ ὑπηρεσία τῶν ἄλλων).
2. Τί ἄλλο ;
α) Ἰωάν. ι' (πρόβατον).
β) Ἰωάν. ιγ' 35, ιε' 8 (μαθητής).
γ) Ἰωάν. ιε' 14,15 (φίλος τοῦ Χριστοῦ).
3. Τί ἄλλο ;
α) Ἰωάν. κ' 17, Ματθ. ιβ' 50 (ἄδελφοί).
β) Ματθ. κ' 28 (συγκάθεδρος ἐν τῇ κρίσει).
γ) Ἀποκ. γ' 21 (σύνθρονος).

Γ'. Τί ζητεῖ ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὸν πιστὸν.

1. Ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὸν πιστὸν του τί ζητεῖ ;
α) ἀγάπην ὑπὲρ τοὺς ἄλλους.—Ματθ. ι' 37, Μάρκ. ιβ' 31.
β) αὐταπάρνησιν.—Μάρκ. η' 34-37, Ματθ. κ' 26-28.
Ἰωάν. ιβ' 25-26.
γ) σταυρόν.—Ματθ. ι' 38, ιθ' 21 (τελειότης).
2. Τί ἄλλο ζητεῖ ;
α) Νὰ ὁμολογοῦμεν τὸν Χριστόν.—Ματθ. ι' 32-33.
β) Νὰ μὴ φοβῶνται.—Ματθ. ι' 16-31 καὶ νὰ μὴ ταρασσῶνται πιστεύοντες.—Ἰωάν. ιδ' 1.
γ) Νὰ εἰρηνεύουν, βέβαιοι διὰ τὴν νίκην.—Ἰωάν. ις' 33.
3. Τί ἄλλο ζητεῖ ;
α) νὰ μένουν ἐν τῷ Χριστῷ καὶ οἱ λόγοι Του ἐν ἡμῖν.—Ἰωάν. ιε' 4,7.
β) πνευματικὴν καρποφορίαν.—Ματθ. θ' 37-38, Ἰωάν. ιε' 16.
γ) νὰ δοξάζουν τὸν Θεόν.—Ματθ. ε' 16, Ἰωάν. ιε' 8.

Δ'. Τί ἄλλο ζητεῖ ὁ Χριστὸς.

1. Τί ὡς πρὸς τὸν λόγον Του;—Ἰωάν. η' 31-32,51.
2. Τί ὡς πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ;—Ἰωάν. δ' 23-24.
3. Τί ὡς πρὸς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων;—Ἰωάν. δ' 35-38.

Ε'. Ὁ Χριστὸς ὑπὲρ τῶν ἰδικῶν Του καὶ μὴ.

1. Διὰ τοὺς πιστοὺς καὶ πιστεύοντας τί εἶπε;—Ἰωάν. ιε' 11, ις' 22-24, ιζ' 13 (χαρά), ιδ' 27 (εἰρήνη), ις' 33 (νίκη), ιζ' 9-11,14-19 (ἀγιασμόν), ιζ' 20-26 (ἐνότητα, δόξαν, ἀγάπην).

«Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός».

(Ματθ. 18,11)

2. Διὰ τὴν ἔνδοξον ἐπιβίωσιν των τί εἶπε;—'Ιωάν. ιδ' 18-19, 23, ιζ' 3.
3. Διὰ τοὺς ἀπίστους τί εἶπε;—'Ιωάν. ιβ' 31,37-48, ιε' 22-24, ις' 8-11.

ΣΤ'. Ὁ Χριστὸς καὶ ἡ ἀγάπη Του.

1. Πόση καὶ ποία ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς Μαθητάς Του;—'Ιωάν. ιγ' 1, ιε' 9,13, δ' 12-17,21,27.
2. Ὁπόση ἢ πρὸς τὸν Χριστὸν ἀγάπη μας;—'Ιωάν. ιδ' 15-21, ιε' 10, ις' 27.
3. Ὁπόση ἢ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη μας;—'Ιωάν. ιγ' 34-35, ιε' 12-13, 17.

Ζ'. Διδαχὴ τοῦ Χριστοῦ περὶ τοῦ ἑαυτοῦ Του ἐν σχέσει καὶ πρὸς τὸν Θεόν.

1. Τί εἶπεν ὁ Χριστὸς διὰ τὴν μαρτυρίαν, δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ ἑαυτοῦ Του; — Ὅποιαν μαρτυρίαν περὶ τοῦ ἑαυτοῦ Του ἐπικαλεῖται ὁ Χριστός;—'Ιωάν. η' 13-19, ιε' 26-27, ε' 31-32, ι' 34-36, ε' 45.
2. Ὅποιαν δόξαν ζητεῖ καὶ ὅποιαν δόξαν ἀρνεῖται;—'Ιωάν. ζ' 18, η' 54, ιβ' 23,27-28, ε' 41-44, ις' 1,5, ε' 44-46, ιβ' 42-43.
3. Ὅποιαν τιμὴν διεκδικεῖ;—'Ιωάν. ε' 23.

Η'. Τί εἶπεν ὁ Χριστὸς διὰ τὸ ἔργον Του.

1. 'Ιωάν. ε' 17,19-20, η' 28,29, ιβ' 48-50 (ἐργασία καὶ σύμπραξις μετὰ τοῦ Θεοῦ).
2. Τί ἄλλο εἶπεν;—'Ιωάν. ε' 26,27,34,36,38,39 (ζωοποιήσις καὶ ἠθικὴ καὶ σωματικὴ νεκρανάστασις).
3. Τί ἄλλο εἶπε; —'Ιωάν. γ' 17-21, θ' 39, ε' 22,27,30 (κρίσις ἠθικὴ καὶ τελικὴ).

Θ'. Τί εἶπεν ὁ Χριστός;

1. Διὰ τὸν Πατέρα Του Θεὸν καὶ τὴν μετ' Αὐτοῦ ἐνότητα διὰ τὸ θέλημα τοῦ Πατρός Του;—'Ιωάν. ιδ' 7-13,20,31, ις' 28, ε' 30, ς' 38, 'Ιωάν. ς' 29,40.
2. Διὰ τὸ μῖσος τοῦ Θεοῦ, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἰδικῶν Του;—'Ιωάν. ιε' 18-25.
3. Διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; 'Ιωάν. ιγ' 31-32, ιδ' 13, ιε' 8, ιζ' 4,13,39-40 (Πρβλ. Α' Κορινθ. ι' 31). Π.

«Καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνεσθῆκοντα ἐννεά τοῖς μὴ πεπλανημένοις».
(Ματθ. 18,13)

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

1ον

Εἰς τὴν Β' Κυριακὴν, 19 Ἰουνίου 1955

(Ρωμ. 2,10—16)

Εἰς τὴν περικοπὴν ποὺ διαβάζεται σήμερον ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς Ρώμης, ἀς προσέξωμεν ἰδιαιτέρως αὐτὴν τὴν φράσιν: «Ὁὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιοθήσονται». Διότι, εἶναι μὲν καλὸν καὶ ὠφέλιμον τὸ ν' ἀκούη κανεὶς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ μαθηθῇ τὸν νόμον Του· αὐτὴ ὅμως ἡ γνῶσις τοῦ θείου θελήματος ἔχει ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν καὶ δημιουργεῖ μίαν μεγάλην ὑποχρέωσιν: Νὰ ἐκτελεῖται, νὰ ἐφαρμόζεται εἰς τὴν πρᾶξιν αὐτὸ ποὺ ἔμαθεν ὁ ἀκροατὴς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἄλλως, δὲν ἐξυπηρετεῖ κανένα ἀπολύτως σκοπὸν ἡ ἀκρόασίς του.

*

Αὐτὸ δὲν σημαίνει, βέβαια, ὅτι, τάχα, εἶναι καλλίτερα νὰ μὴν ἀκούης τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Διότι ἂν δὲν ἀκούσης δὲν θὰ μάθης, καὶ ἂν δὲν μάθης δὲν θὰ ἠμπορῆς νὰ ἐκτελέσῃς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἡ ὀλοσδιόλου τὸ ἀγνοεῖς, ἢ δὲν τὸ γνωρίζεις καθὼς πρέπει. Καὶ ἂν ἀκόμη ἔχῃς τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι γνωρίζεις καλὰ τὸ θεῖον θέλημα, καὶ πάλιν πρέπει νὰ σοῦ ἀρέσῃ νὰ τὸ ἀκούης καὶ νὰ τὸ μελετᾷς. Διότι καὶ ἄλλοι, ποὺ τὸ ἐγνώριζαν καὶ καλλίτερα ἀκόμη ἀπὸ ἐσένα, δὲν ἔπαυαν, ἐν τούτοις, νὰ τὸ μελετοῦν καὶ μὲ χαρούμενην καύχησιν ἔλεγαν πρὸς τὸν Θεὸν εἰς τὴν προσευχὴν των: «Ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ νόμος Σου μελέτη μου ἐστίν».

Σκοπὸς ὅμως τῆς γνωριμίας καὶ τῆς μελέτης τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι— ὅπως εἶπαμεν— ἡ ἐκτέλεσίς του καὶ ἡ ἐφαρμογὴ ἐκείνων ποὺ παραγγέλλει ἡ προσπάθεια διὰ τὴν πλήρη καὶ τελείαν συμμόρφωσιν τοῦ βίου μας πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ποὺ ὁ λόγος Του μᾶς φανερώνει. Καὶ ἂν αὐτὸ δὲν γίνεται καὶ, παρ' ὅλην τὴν γνῶσιν τοῦ θείου θελήματος, ἡ ζωὴ μας ἐξακολουθῇ νὰ περνᾷ ἔξω ἀπὸ τὸν δρόμον, ποὺ ὁδηγεῖ πρὸς τὸν Θεόν, τότε ὄχι μόνον εἰς τίποτε δὲν ὠφελεῖ ἡ ἀκρόασίς τοῦ λόγου Του, ἀλλὰ ἠμποροῦμεν νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι καὶ αὐξάνει τὴν ἐνοχίαν μας διὰ τὴν παραμέλησιν τῆς ἐφαρμογῆς του. Διότι, ὅσον περισσότερα γνωρίζεις, τόσον περισσότερα ὀφείλεις νὰ ἐκτελήῃς καὶ, ὅσον καλλίτερα κατατοπισμένος εἶσαι εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, τόσον μεγαλειτέραν ὑποχρέωσιν θὰ ἔχῃς νὰ ζῆς σύμφωνα μὲ αὐτόν. Ὁ Κύριος τὸ εἶπεν: «Ὁ γνούς καὶ μὴ ποιήσας δαρήσεται πολλὰς»—ὅποιος γνωρίζει καὶ δὲν ἐκτελεῖ θὰ τιμωρηθῇ αὐστηρά!

Δι' αὐτὸ, ἀκριβῶς, καὶ ὁ Ἀδελφόςθεος Ἰωάννης ἔγραφε πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς ἐποχῆς του νὰ προσέχουν, ὥστε νὰ μὴ μένουν μόνον «ἀκροαταί», ἀλλὰ νὰ φροντίζουν νὰ γίνωνται καὶ «ποιηταὶ» τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ Ἐκκλησία μας, ὅταν πρόκειται ν' ἀκούσωμεν τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν, παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ μᾶς βοηθήσῃ, διὰ νὰ ἀκολουθήσωμεν «πνευματικὴν πολιτείαν», πνευματικὴν καὶ σύμφωνα πρὸς τὸ θέλημα

«...Ἐσφάγῃς καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί Σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους...».

(Ἀποκάλ. 5,9)

τοῦ Θεοῦ διαγωγὴν, «καὶ φρονούντες καὶ πράττοντες» ὅλα, ὅσα εἶναι «πρὸς εὐαρέστησιν» Του, «ὥστε μὴ μόνον ἀκροαταί» τῶν ῥημάτων τοῦ Θεοῦ, «ἀλλὰ καὶ ποιηταί» τούτων νὰ ἀναδειχθῶμεν.

*

Ἐπάρχουν ὁμῶς πολλοὶ χριστιανοὶ ἀπὸ αὐτούς, τοῦ τακτικὰ παρακολουθοῦν τὰ κηρύγματα, οἱ ὅποιοι κάθε ἄλλο παρὰ προσπαθοῦν νὰ συμμορφώσουν τὴν ζωὴν των πρὸς ἐκεῖνα τοῦ ἀκούου. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι μόνον δι' αὐτούς ἐπιζήμιον, ἀλλὰ γίνεται ἀφορμὴ ζημίας καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους, δι' ἐκείνους, πού, χωρὶς νὰ παρακολουθοῦν τὰ κηρύγματα, βλέπουν τὴν ἀντιχριστιανικὴν διαγωγὴν τῶν τοιούτων «ἀκροατῶν». «Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι σκανδαλίζονται, ὅσοι δὲ ἀπὸ αὐτούς δὲν ἔχουν καὶ καλὴν διάθεσιν ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας, ἐνισχύονται εἰς τὴν ἀδιαφορίαν πρὸς αὐτήν, ἢ εἰς τὴν ἐχθρικὴν των στάσιν ἀπέναντί της· καὶ «βλασφημεῖται» ἔτσι «τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ», ἐξ αἰτίας αὐτῶν τῶν κακῶν «ἀκροατῶν» τοῦ λόγου Του.

Ἄλλὰ ὁ Κύριος εἶπεν: «Θεοὶ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται! Καὶ δὲν θὰ ἤθελε, βέβαια, κανεὶς ἀπὸ τοὺς «ἀκροατὰς» νὰ γίνεσθαι ἀφορμὴ τέτοιου σκανδάλου, ἄξιός τοῦ «οὐαί». Ἐν ᾧ, ἀπεναντίας, τί ὄραϊα θὰ εἶναι, ἂν ὅλοι οἱ «ἀκροαταί» τοῦ Θεοῦ λόγου γίνουσι συγχρόνως καὶ «ποιηταί» του, πάντοτε δὲ καὶ παντοῦ ἀποτελοῦν «εὐωδίαν Χριστοῦ».

2ον

Εἰς τὴν Γ' Κυριακὴν, 26 Ἰουνίου 1955

(Ρωμ. 2,10—16)

Ἡ σημερινὴ ἀποστολικὴ περικοπή—ἀπὸ τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολήν καὶ αὐτὴ—ὁμιλεῖ διὰ τὰς τρεῖς μεγάλας «θεολογικὰς» ἀρετάς. Εἶναι δὲ αὐταί: ἡ πίστις, ἡ ἐλπίς καὶ ἡ ἀγάπη. Καὶ λέγονται αἱ τρεῖς αὐταὶ ἀρεταὶ «θεολογικαί», διότι ἔχουν σχέσιν μὲ τὸν Θεόν· καὶ μὲ αὐτὰς ὀδηγοῦμεθα πρὸς Αὐτόν. Πιστεύομεν εἰς τὸν Θεόν, ἐλπίζομεν εἰς τὸν Θεόν, ἀγαπῶμεν τὸν Θεόν, καὶ χάριν Αὐτοῦ ἀγαπῶμεν καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, τοὺς ἀδελφούς μας.

*

Χωρὶς αὐτὰς τὰς τρεῖς βασικὰς καὶ θεμελιώδεις ἀρετάς, «δὲν εἶναι δυνατὸν κανεὶς νὰ ἰδῇ Θεοῦ πρόσωπον», λέγει ἓνας Διδάσκαλος τοῦ Γένους. Καὶ αἱ τρεῖς αὐταὶ ἀρεταὶ εἶναι «ἀναγκαῖαι πρὸς τὴν σωτηρίαν, διότι οὐδὲ ὁ ἄπιστος, οὐδὲ ὁ ἀπηλπισμένος, οὐδὲ ὁ ἐστερημένος τῆς ἀγάπης ἠμπορεῖ νὰ σωθῇ». Εἰς τὴν σημερινὴν δὲ περικοπὴν ὁ Ἀπόστολος τοῦ Κυρίου μᾶς ὑπενθυμίζει, ὅτι μὲ τὴν πίστιν μας πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰρηνεύσαμεν μὲ τὸν Θεόν καὶ Πατέρα, πρὸς τὸν Ὅποιον μᾶς εἶχε κάμει ἐχθροὺς ἢ ἁμαρτία. Καὶ μὲ τὴν πίστιν μας δὲν εἰρηνεύσαμεν μόνον μὲ τὸν Θεόν, ἀλλὰ καὶ ἐπήραμεν καὶ «τὴν χάριν» νὰ γίνωμεν παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, αὐτὴν δὲ τὴν χάριν δὲν ἠμπορεῖ κανένας νὰ μᾶς τὴν ἀφαιρέσῃ. Δι' αὐτὸ καὶ «καυχώμεθα», διότι ἐλπίζομεν νὰ κληρονομήσωμεν καὶ ν' ἀπολαύσωμεν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Τόση δὲ εἶναι ἡ δύναμις τῆς ἐλπίδος μας, ὥστε καὶ εἰς τὰς θλίψεις μας ἀκόμη καυχώμεθα δι' αὐτήν.

Καὶ πολὺ σωστά, διότι μὲ τὴν θλίψιν καλλιεργεῖται ἡ ὑπομονή· καὶ μὲ

«...Καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῶ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς»
(Ἀποκάλ. 5,10)

τὴν ὑπομονὴν δοκιμαζόμεθα, δίδομεν ἐξετάσεις. Αὐτὴ δὲ ἡ δοκιμασία μᾶς καλλιτεργεῖ καὶ μᾶς αὐξάνει τὴν ἐλπίδα, «ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει», διότι δὲν πρόκειται περὶ ἐλπίδος εἰς πρόσωπα εὐμετάβλητα καὶ θνητά, οὔτε εἰς πράγματα φθαρτά καὶ προσωρινά· ἀλλὰ ἡ ἐλπίς ἡ ἰδικὴ μας εἶναι ἐλπίς πρὸς τὸν Θεόν, τὸν Ἀμετάβλητον καὶ τὸν Αἰώνιον, τοῦ Ὁποίου ἡ ἀγάπη ἔχει πλοῦσια χυθῆ μέσα εἰς τὰς καρδίας μας.

Πῶς ἠμποροῦμεν νὰ μὴ αισθανώμεθα μέσα μας αὐτὸν τὸν πλοῦτον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ὅταν γνωρίζωμεν, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε πρὸς χάριν μας, τότε πού εἴμεθα ἀκόμη ἀμαρτωλοί; «Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι, ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε». Ἀλλὰ ὅταν διὰ μίαν τοιαύτην θεϊκὴν ἀγάπην εἴμεθα βέβαιοι, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ μὴν αισθανώμεθα γαλήνην μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μας καὶ πῶς νὰ μὴν εἶναι γεμάτη ἀπὸ χαρὰν καὶ ἀπὸ ἐλπίδα τότε ἡ καρδιά μας; Καὶ δὲν ἠμποροῦμεν τότε, παρὰ νὰ ἀνταποδίδωμεν καὶ ἡμεῖς ἀγάπην πρὸς Ἐκεῖνον, ὁ Ὁποῖος τόσον πολὺ μᾶς ἠγάπησε.

*

Αἰσθάνεσαι, ἀδελφέ, αὐτὴν τὴν πίστιν, πού στερεώνει τὴν ἐλπίδα καὶ αὐτὴν τὴν ἐλπίδα, πού στηρίζεται ἐπάνω εἰς τὴν ἄπειρον ἀγάπην τοῦ Θεοῦ; Καὶ προσπαθεῖς ν' ἀνταποκριθῆς εἰς αὐτὴν τὴν θεῖαν ἀγάπην, μὲ τὴν ἀγάπην τὴν ἰδικὴν σου; Προσπαθεῖς νὰ φανῆς ἄξιος Ἐκεῖνου, πού ἡ ἀγάπη Του μᾶς ἐκάλεσεν «εἰς τὴν χάριν ταύτην»;

E.M.M.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΚΚΛ. ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΟΝΤΑΚΙΑ(*)

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

1. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι.

Ἐτερον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖοι θεράποντες καὶ λατῆρες θροῶν, ἀνάργυρον βλύζετε, τὴν θεραπείαν ἡμῖν, Ἀνάργυροι ἔνδοξοι· ὄθεν τοὺς προσιόντας, τῇ σεπτῇ ὑμῶν σκέπῃ, ῥύσασθε νοσημάτων, καὶ παθῶν ἀνιάτων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, τῆς Ρώμης βλαστήματα.

Μεγαλυνάριον.

Ἰασιν σωματῶν ῥῶσιν ψυχῶν, Κοσμᾶ θεοφόρε, σὺν τῷ θεῷ Δαμιανῷ, νείματε ὑπόθεν, ἀὐλφ χειρουργία, τοῖς κατατροχομένοις, ποικίλοις πάθεσι.

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 306.

2. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε...

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον ἔνδυμα, τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ ἱμάτιον, ἀθανασίας, τὴν ἀγίαν σου Ἐσθῆτα καὶ ἀφθαρτον, τῇ κληρουχίᾳ σου Κόρη δεδώρησαι, εἰς περιποίησιν πάντων καὶ σύναψιν. Ὅθεν Ἀχραντε, τὴν θεῖαν αὐτῆς κατάθεσιν, τιμῶντες εὐσεβῶς σε μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάριον.

Τῆς ἀθανασίας τὸν χορηγόν, τέξασα Παρθένε, ἠθανάτισας τὸν Ἀδάμ· τοῦτο γοῦν δηλοῦσα, ἡ ἀφθαρτος Ἐσθῆς σου, φθορᾶς παθῶν λυτροῦται τοὺς προσπελάζοντας.

3. Ὑακίνθου Μάρτυρος. Ἀνατολίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπολυτίκια.

Το Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς λίθος ὑάκινθος, τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἀστράπτεις τοῖς πέρασιν, ταῖς τῶν χαρίτων αὐγαῖς, παμμάκαρ Ὑάκινθε· σὺ γὰρ ὁμολογία, πυρσοιθεὶς εὐσεβείας, ἔλαμψας ἐν ἀθλήσει, τῇ τοῦ Λόγου μιμήσει· ἐντεῦθεν καταφαιδρύνεις, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἔργῳ τὴν κλησίαν σου, σφραγίζων Ὅσιε, λόγοις καὶ πράξεσι, τῷ κόσμῳ ἔφανας, τῆς ὑπὲρ νοῦν Ἀνατολῆς, τὴν ἔλλαμψιν Ἱεράρχα· σὺ γὰρ Ἀνατόλιε, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξας, διπλοῦν ταῖς θελήσεσιν, ἀσυγχύτως καὶ φύσεσιν, ὑπόστασιν δὲ φέροντα μίαν, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκια.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς τερπνὸς ὑάκινθος καὶ πανευώδης, διαπνέεις πάντοτε, τῆς ἀληθείας τὴν ὁσμὴν, τοῖς ἐκ ψυχῆς ἐκβοῶσί σοι· Χαίροις Μαρτύρων τὸ κλέος Ὑάκινθε.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἀνατολήν, τῆς θείας φωτοφανείας, φέρων ἐν ψυχῇ, ὡς λύχνον Ὁρθοδοξίας, διαλύεις τὴν νύκτα, τῶν αἰρέσεων Ὅσιε, καὶ πρὸς ὄρθρον θείας πίστεως, κατευθύνεις Ἀνατόλιε, τοὺς ἐκ

πόθου ἐκβοῶντάς σοι. Αὐτὸς ἡμῶν φωτισμός, ὦφθης μύστα Χριστοῦ.

Μεγαλυνάριον.

Τοῦ Μάρτυρος.

Νεότητος ἄνθει ἀθλητικῆν, εὐχροίαν ἀνθήσας, ὑακίνθινον καὶ τερπνῆν, ἄνθος θυμηδίας, χαρίτων διαπνοία, ὦφθης τῇ ἐκκλησίᾳ, Μάρτυς Ὑάκινθε.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Τῇ φωτοδοσίᾳ τῆς μυστικῆς, ἐκλελαμπρυσμένος, Ἱεράρχα ἀνατολῆς, φῶς τῷ κόσμῳ ὦφθης, καὶ τῷ Πατρὶ τῶν φώτων, ἡμᾶς ἀεὶ προσάγεις ὦ Ἀνατόλιε.

4. Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Τοῦ Δαβὶδ τὴν κινύραν Πάτερ μιμούμενος, ἐν Ἐκκλησίᾳ Ὅσιων προσάδειξαι ἄσμα καινόν, ὡς σοφὸς ὑφηγητὴς τοῦ θείου Πνεύματος· σὺ γὰρ ἐβρόντησας ἡμῖν, τὰς τῆς χάριτος ὕδρας, καὶ λόγον δικαιοσύνης, Ἀνδρέα Πατέρων κλέος, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις εὐσεβείας θεῖος αὐλός, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ψαλτήριον τὸ τερπνόν· σὺ γὰρ τὰς ὑψώσεις, τὰς θείας μεγαλύνεις, Ἀνδρέα θεηγόρε, λόγων λαμπρότητι.

5. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ καὶ Λαμπαδοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ, Ὅσιων.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Ἀγ. Λαμπαδοῦ.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς βίον ἰσαγγελον, ἀπὸ παιδὸς ἐσχληκῶς, λαμπάσι τῶν ἔργων σου, λαμπαδουχίαν ἠθῶν, ἐκφαίνεις τοῖς πέρασιν· σὺ γὰρ τῆς ἀπαθείας, τὴν αὐγὴν κεκτημένος, λύεις παθῶν τὴν νύκτα, Λαμπαδὲ θεοφόρε, τοῖς προσερχομένοις, Πάτερ τῇ σκέπῃ σου.

Κοντάκιον.

Τοῦ Ἀγ. Λαμπαδοῦ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς λαμπὰς ἀνέλαμψας, ἐν τῇ ἀσκήσει, Λαμπαδὲ μακάριε, λαμπαδουχῶν διὰ παντός, τοὺς ἐν αἰγέσει δοῶντάς σοι· χαίροις Ὅσιων ἀγλάισμα ἔνθεον.

Μεγαλυνάριον.

Τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου.

Τὸν τῆς ἡσυχίας θεῖον πυρσόν, καὶ τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ, μονα-

ζόντων καθηγητήν, τὸν τὰς πανουργίας, ἐχθροῦ νενικηκότα, ὑμνήσωμεν συμφώνως νῦν Ἐθανάσιον.

Τοῦ Ἁγ. Λαμπαδοῦ.

Λάμπων ἐν τῷ κόσμῳ δι' ἀρετῶν, λύεις ψυχοφθόρων, νοσημάτων τὸν σκοτασμόν, καὶ ὡς λαμπαδοῦχος, τῆς ἄνω φωταυγείας ὦ Λαμπαδὲ ἰθύνεις πρὸς βίον κρείττονα.

6. Σισώη Οσίου, τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐκ παιδὸς γεωργήσας, ζωὴν τὴν κρείττονα, τῶν κατ' αὐτὴν ἐνεπλήσθης θεουργικῶν ἀγαθῶν, τῶν Ἀγγέλων μιμητὰ Σισώη Ὅσιε· ἔθεν ὡς ἥλιος λαμπρός, ἀπαυγάξεις τηλαυγῶς, ἐν ὥρᾳ τῆς σῆς ἐξόδου, δηλοποιῶν τὴν σὴν δόξαν, καὶ καταλάμπων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μεγαλυνάριον.

Νέκρωσιν Σισώη ζωποιοῦν, παθῶν τῇ ἐκδύσει, ἐνδυσάμενος δλικῶς, νεκροῦς ὡς ἐξ ὕπνου, τῷ ἱερῷ σου λόγῳ, ἐξήγειρας νεκρώσας, τὸν παναλάστορα.

7. Θωμᾶ Ὁσίου, τοῦ ἐν Μαλεῷ. Κυριακῆς Μεγαλομάρτυρος.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν διαρρέουσας, δόξαν ἀπέρριψας, καὶ τὸν τοῦ Κτίσαντος, ζυγὸν ἠγάπησας, ἀγγελικὴν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐλόμενος πολιτείαν· ἔθεν χαρισμάτων σε, δωρεαῖς κατεπλούτισε, Χριστὸς ὁ φιλόανθρωπος, ὁ δοξάσας τὸν βίον σου· ᾧ πρέσβευε Θωμᾶ θεοφόρε, βῦσαι ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης.

Κοντάκιον.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τοῦ Σωτῆρος ὀπαδὸν καὶ φίλον γνήσιον
Καὶ τῶν Ὁσίων μιμητὴν καὶ ἀκροθίνιον
Ἄνυμνοῦμέν σε ἀξίως Θωμᾶ θεόφρον.
Σὺ γὰρ ὄφθης ἀπαθείας ἐνδιαίτημα
Καὶ θαυμάτων αὐτουργὸς ἐκ θείας χάριτος
Τοῖς βοῶσί σοι, χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Μεγαλυνάριον.

Τοῦ Ὁσίου.

Κόσμου ἀπωσάμενος τὰ τερπνά, πόθῳ ᾠκειώσω, ὑπερκόσμια

ἀγαθά, δι' ἐνθέου βίου, Θωμᾶ θαυματοφόρε, δι' οὗ θαυμάτων ὤφθης, Πάτερ ἀνάπλευς.

Τῆς Ἀγίας.

Κύριον ποθοῦσα Κυριακῆ, τὸν ὥρατον κάλλει, παρὰ πάντας τοὺς γηγενεῖς, τούτῳ ἐνυμφεύθης, ἀθλητικοῖς ἀγῶσιν, ὡς Μάρτυς ἀθληφόρος, ὡς καλλιπάρθεος.

8. Προκοπίου Μεγαλομάρτυρος. Θεοφίλου Ὁσίου, τοῦ Μυροβλήτου, τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀγρευθεὶς οὐρανόθεν πρὸς τὴν εὐσέβειαν, κατηκολούθησας χαίρων ὡσπερ ὁ Παῦλος Χριστῷ, τῶν Μαρτύρων καλλονῇ Μάρτυς Προκόπιε, ὅθεν δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀριστεύσας εὐκλεῶς, κατήσχυνας τὸν Βελίαρ' οὗ τῆς κακίας ἀπρώτους, σῶζε τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς τοῦ Σωτήρος γησιώτατον φίλον, καὶ τῶν ἐν Ἄθῳ εὐωδέστατον κρίνον, καὶ νοητὸν ἀλάδαστρον δόσιων ἀρετῶν, ἱεροῖς ἐν ἄσμασιν, εὐφημοῦμέν σε Πάτερ, εἰς ὁσμὴν τῶν μύρων σου, εὐλαβῶς συνδραμόντες, δι' ὧν εὐφραίνεις πάντοτε ἡμᾶς, τοὺς σὲ τιμῶντας, Θεόφιλε Ὅσιε.

Κοντάκιον.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοῖς ἀνθρώποις Κύριος, θέλων γνωρίσαι τρισμάκαρ, ὅτι ἦν ὁ βίος σου, πάνυ εὐάρεστος τούτῳ, ἔδειξε, τὸ λείψανόν σου πηγὴν τῶν μύρων, ἅπαντας, εὐωδιάζον τοὺς προσιόντας· διὰ τοῦτο σε τιμῶμεν, οἱ σοὶ οἰκέται, Θεόφιλε Ὅσιε.

Μεγαλυνάριον.

Τοῦ Μάρτυρος.

Κλήσει οὐρανίῳ ἀκολουθῶν, φερωνύμως Μάρτυς, καὶ προκόπτων ἀθλητικῶς, σύμμορφος ἐδείχθης, τοῦ σοὶ καθοραθέντος, Προκόπιε θεόφρον ἀθλήσας ἄριστα.

Τοῦ Ὁσίου.

Πλήρης μυριπνόου πέλων ὁσμῆς, Μυροβλύτα Πάτερ, ὦ Θεόφιλε ἱερέ, λύτρωσαι με πάσης, γηϊνης δυσωδίας, καὶ ἀκαθάρτων ῥύσαι, παθῶν με δέομαι.

**9. Παγκρατίου Ἱερομάρτυρος. Διονυσίου τοῦ Ρήτορος
καὶ Μητροφάνους τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ, Ὁσίων.**

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Κράτος ἐνθεον, ἡμφιεσμένος, ἐκ τῆς χάριτος, τοῦ Κορυφαίου,
Ἀποστόλων ζηλωτῆς ἐχρημάτισας· καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων
Παγκράτιε, τὴν ἱερὰν διπλοῖδα ἐφοίνιζας. Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν Ὁσίων.

Ὁμοιον.

Θεοὶς ἀνθραξι, τῆς ἐγκρατείας, πάθη φλέξαντες, τὰ φρυγα-
νώδη, ἀσκητικῶς ἐν τῷ Ἄθῳ ἡστράψατε· τῷ γὰρ ἀδύτῳ φωτὶ
λαμπρυνόμενοι, τῶν θεοφόρων ἐφάμιλλοι ὤφθητε, Διονύσιε σοφέ,
καὶ θεῖε Μητρόφανες, αἰτούμενοι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκια.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐληφῶς Παγκράτιε, ὡς Ἀποστόλων δρόπνου, τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, τὰς μυστικὰς ἐνεργείας, ἔλαμψας, θεογονώσαν τοῖς ἐν
τῇ Δύσει ἤλασας, τῆς ἀθεΐας τὴν σκοτομήνην, καὶ νομίμως ἐνα-
θλήσας, πρὸς φέγγος ἦρθης, τῆς ἀνεσπέρου ζωῆς.

Τῶν Ὁσίων.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῆς Τριάδος μυστηπόλοι ἱερώτατοι
Καὶ τῶν Ὁσίων κοινωνοὶ καὶ ἰσοστάσιοι
Διονύσιε σοφέ σὺν τῷ Μητροφάνει
Μὴ ἐλλείπητε ἐχθροῦ τὰ πανουργεύματα
Ἄ τεκταίνει καθ' ἡμῶν συντρίβειν πάντοτε
Ἵνα κράζωμεν, θεοφόρητοι χαίρετε.

Μεγαλυνάρια.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Κράτει Παντοκράτορος κραταιῷ, δαιμόνων τὸ κράτος, ἐξε-
νεύρισας ἰσχυρῶς, καὶ θαυμάτων κράτει, κρατήσας τῶν ἐν πλάνῃ,
Παγκράτιε ἐν κράτει Μαρτύρων ἔστεψας.

Τῶν Ὁσίων.

Χαίροις τῶν Ὁσίων δυὰς σεπτῆ, οἱ ἀμέμπτῳ βίῳ, διαπρέ-
ψαντες ἐπὶ γῆς, σὺν τῷ Διονυσίῳ, Μητρόφανες θεόφρον, Τριάδος
τῆς Ἁγίας θεοὶ θεράποντες.

10. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας Τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Στρατὸς θεοσύλλεκτος, παρεμβολὴ ἱερά, νομίμως ἀθλήσαντες ὑπὲρ τῆς δόξης Χριστοῦ, ἐν Πνεύματι ὤφθητε, Μάρτυρες τοῦ Κυρίου, Τεσσαράκοντα πέντε, λύσαντες δι' ἀγώνων, τὴν πολυθεὸν πλάνην, διδ ὑμῶν τοὺς ἀγῶνας, πάντες δοξάζομεν.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς εὐσεβείας θεμέλιοι ἄρρηκτοι, οἱ Τεσσαράκοντα πέντε ἠρίστευσαν, ψυχῆς συμφωνίᾳ συνδούμενοι, καὶ ἐν σταδίῳ βοῶντες γηθόμενοι· Χριστός, τῶν Μαρτύρων ὁ στέφανος.

Μεγαλυνάριον.

Συγκεκροτημένοι πανευσεβῶς, ὥσπερ συναυλία, ἧς ὁ Κύριος ὁδηγός, ἐν τῇ Νικοπόλει, ὀφθέντες Ἀθλοφόροι, πρὸς πόλιν οὐρανίαν κατεσκηνώσατε.

11. Εὐφημίας Μεγαλομάρτυρος. Ὀλγας Ἰσαποστόλου.

Μεγαλυνάριον.

Πίστιν βεβαιούσα τὴν ἀληθῆ, δι' ἣν Εὐφημία, σφαγιάξῃ ἀθλητικῶς, ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν τόμον τῶν Πατέρων, ποσὶ δὲ ἀπορρίπτεις, τὸν τῆς αἰρέσεως.

12. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου Μαρτύρων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Σταυροῦ τὴν πανοπλίαν ἱερῶς ἐνδυσάμενοι, Ἰλάριε καὶ Πρόκλε, ὑπὲρ φύσιν ἠθλήσατε, καὶ δόξης οὐρανοῦ κοινωνοί, ἐδείχθητε ὡς μέτοχοι Χριστοῦ· διὰ τοῦτο χαρισμάτων ταῖς δωρεαῖς, πυρσεύετε τοὺς κράζοντας· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν, πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς συγγενεῖς, καὶ ἐν τοῖς τρόποις σύμφυχοι, καὶ ἐν παντί, ἁπομονοῦντες ὤφθητε, Πρόκλε Μάρτυς ἀξιόγαστε, σὺν Ἰλαρίῳ τῷ θεόφρονι· τὸ πάθος γὰρ Χριστοῦ ἐξεικονίσαντες, τῆς παρ' αὐτοῦ εὐκλείας ἠξιώθητε, παρέχοντες πᾶσι θεῖαν ἄφεσιν.

Μεγαλυνάριον.

Βλέπων σε Ἰλάριος ὁ κλεινός, κατηγλαῖσμένον, Μάρτυς Πρόκλε ἀθλητικῶν, κοινωνός σοι ὤφθη, Χριστὸν ὁμολογήσας· ἔνθεν τῆς ἄνω δόξης ἄμφω ἐτύχετε.

13. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Στεφάνου Ὁσίου, τοῦ Σαββαΐτου.

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεὸς Ἀρχάγγελος, τῶν νοερῶν στρατιῶν, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, καθυποδέχῃ λαμπρῶς, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε· ὅθεν ἐκ πάσης βλάβης, καὶ παντοίας ἀνάγκης, σῶζε ἀπαρατρώτους, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας, καὶ πόθῳ ἀνευφημοῦντας, τὰ σὰ θαυμάσια.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁμοιον.

Ὡς θεῖον στεφάνωμα, τὴν ἀρετὴν ἐσχηκῶς, λαμπρῶς ἐστεφάνωσας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἐν λόγοις καὶ πράξεσι· σὺ γὰρ ὡς Ἱεράρχης, καὶ σοφὸς θεηγόρος, θείων ἁσμάτων λύρα, Πάτερ Στέφανε ὠφθης· διδὸν ταῖς σαῖς φαιδρότησιν, ἡμᾶς στεφάνωσον.

Κοντάκιον.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἀσκητῶν ὁμότροπος, γεγενημένος θεόφρον, Ἱεράρχης δοσιος, παρὰ Θεοῦ προεβλήθης, ἅπασαν, τὴν ἐκκλησίαν καταφαιδρύνων, σύριγγι, τῆς θεοπνεύστου σου Πάτερ γλώσσης· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, ὡς Θεοῦ μύστην, Στέφανε πάνσοφε.

Μεγαλυνάριον.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Τίς ἀπαριθμήσει τὰς πρὸς ἡμᾶς, σοῦ εὐεργεσίας, Ἀρχιστράτηγε Γαβριήλ; σὺ γὰρ καθ' ἑκάστην, ἐπιφοιτῶν τῷ κόσμῳ, τὰ κρείττω πᾶσι νέμεις· διδὸν ὕμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ὁσίου.

Στέφανος ἀνθόπλοκος καὶ σεπτός, Στέφανε θεόφρον, δι' ἀσκήσεως ἀρετῶν, τῇ φωτοστολιστῷ, ἐγένου Ἐκκλησίᾳ· τῇ σῇ γὰρ στεφανοῦται ἐνθέῳ χάριτι.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13ην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένῃ, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν εἰς τὰς ἑπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους συνελθόντων Ἀγίων Πατέρων. [Ὁ Συναξαριστὴς ἀναφέρει μόνον τὴν Δ' Σύνοδον, ἢ δὲ ἀκολουθία τὴν Δ' καὶ τὴν ΣΤ'].

Ἀπολυτίκιον.

Τῶν ἑπτὰ Συνόδων

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν ἐπτάρηθμον δῆμον τῶν Συνόδων τιμήσωμεν, δι' ὧν τὴν

καλὴν παραθήκην, ἀσινῆ ἐπλουτήσαμεν· ὡς στύλους γὰρ ὑπήρ-
σεν αὐτάς, ἐπὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Χριστός, ὧν τὰ δόγματα ὡς
ἄγκυραν ἀσφαλῆ, κρατοῦσα μέλπει πάντοτε· δόξα τῷ καταυγά-
σαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ μεγαλύναντι, δόξα τῷ βεβαιούντι δι' ὑμῶν,
πίστιν τὴν Ὁρθόδοξον.

Μεγαλυνάριον.

Βάσεις Ἐκκλησίας θεοπαγεῖς, καὶ τῆς εὐσεβείας ἐδραιώματα
ἀρραγῆ, αἱ τῶν ἐπταρίθμων, Συνόδων συνελεύσεις, ἐδείχθησαν τῷ
κόσμῳ ἄς μεγαλύνομεν.

**14. Ἀκύλα τοῦ Ἀποστόλου, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης,
Ὁμολογητοῦ. Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου Ὁσίου καὶ Δι-
δασκάλου, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Νάξου τῶν Κυκλάδων.**

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τοῦ Παύλου μαθητῆς, καὶ συνέκδημος ὄφθης, δεχθεὶς ἐν τῇ
ψυχῇ, τὸν τῆς χάριτος λόγον, Ἀκύλα Ἀπόστολε, τοῦ Σωτῆρος
διάκονε· ἔθεν ἠύγασας, τοὺς ἐν νυκτὶ τῆς ἀπάτης, καὶ ἠγώνισαι,
ὑπὲρ τῆς δόξης Κυρίου· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰκὼν πέλων ἔμψυχος, θεοειδῶν ἀρετῶν, εἰκόνα τὴν ἄχραν-
τον, τοῦ Ζωοδότου Χριστοῦ, τιμᾶν ἀνεκῆρυξας· ἔθεν ὁμολογίας,
διαπρέψας ἀγῶσιν, ὄφθης Θεσσαλονίκης, Ἰωσήφ Ποιμενάρχης·
διὸ σε ὁ Δεσπότης, τῶν ὄλων ἐδόξασε.

Ἀπολυτίκιον

Τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Σοφίας χάριτι, Πάτερ κοσμούμενος, σάλπιγξ θεόφθογγος,
ὄφθης τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀρετῶν ὑψηγητῆς, Νικόδημε θεηγόρε·
πᾶσι γὰρ παρέθηκας, σωτηρίας διδάγματα, βίου καθαρότητος,
διεκφαίνων τὴν ἑλλαμψιν, τῷ πλούτῳ τῶν ἐνθέων σου λόγων, δι'
ὧν ὡς φῶς τῷ κόσμῳ ἔλαμψας.

Κοντάκια.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Ἡ θεηγόρος, τῶν διδαγμάτων σου λύρα, τὰς τοῦ Σωτῆρος,
ἔμεγάλυνεν ὑψώσεις, Ὁρθοδοξίας πᾶσι τὸ εὖσημον, καὶ τῶν σε-

πτῶν εἰκόνων, τὴν τιμὴν ἐξαγγέλλουσα, σοφὴ Ἰωσήφ Πατέρων
καύχημα.

Τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἐναρέτου πολιτείας μύστην ἄριστον,
Καὶ εὐσεβείας θεοφύρητον διδάσκαλον,
Ἡ Ὁρθόδοξος γεραίρει σε Ἐκκλησία·
Οὐρανόθεν γὰρ τὸ χάρισμα δεξάμενος,
Καταυγάζεις τοῖς ἐνθέοις σου συγγράμμασι,
Τοὺς βοῶντάς σοι, χαίροις Πάτερ Νικόδημε.

Μεγαλυνάριον.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Χάριτι τοῦ Παύλου καταυγασθεῖς, τῆς θεογνωσίας, ἀνεδεί-
χθης λαμπρὰ ἀκτίς· ἔθεν καὶ ἀθλήσας, Ἀπόστολε Ἀκύλα, τῆς
ἄνω θεαυγείας, ὠφθης ὁμόσκηνος.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Χαίροις Ἐκκλησίας ἡ λαμπηδῶν, καὶ Θεσσαλονίκης, ποιμε-
νάρχης καὶ ἀρωγός· χαίροις ὁ ποικίλας, τῇ σῇ ὁμολογίᾳ, ὦ Ἰωσήφ
θεόφρον, στολὴν τὴν ἐνθεον.

Τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου.

Χαίροις Ἐκκλησίας νέος φωστήρ, καὶ Ἀγίου Ὄρους ἐγκαλ-
λώπισμα ἱερόν· χαίροις Μοναζόντων, ὁ φωτοφόρος λύχνος, Νικό-
δημε παμμάκαρ, τῆς Νάξου καύχημα.

15. Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης Μαρτύρων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἡ καλλιμάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἰουλίττα, σὺν τριετεί αὐτῆς
ἀμνῶ τῷ Κηρύκῳ, δικαστικοῦ πρὸ βήματος παρέστησαν φαιδρῶς,
εὐτολμοὶ κηρύττοντες, τὴν χριστιάνουμον κλήσιν, ἀμφω μὴ πτοού-
μενοι, ἀπειλὰς τῶν τυράννων· καὶ στεφηφόροι νῦν ἐν οὐρανοῖς,
ἀγαλλιώνται Χριστῷ παριστάμενοι.

Μεγαλυνάριον.

Φέρουσα ὡς ἄμπελος νοητή, Κήρυκον τὸν θεῖον, Ἰουλίττα
ἐν ταῖς χερσίν, οἶνον εὐφροσύνης, ληνοῖς τοῦ μαρτυρίου, βλυστά-
νετε τῷ κόσμῳ ἐν θεῷ Πνεύματι.

16. Ἀθηνογένους Ἱερομάρτυρος.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Χρῖσμα ἅγιον, εἰσοδεγεμένος, μάρτυς ἐνθεος, τοῦ Λόγου

ᾧφθης, Ἀθηνόγενης ἀθλήσας στερρότατα, καὶ ὡς θυσίαν αὐτῷ προσενήνοχας, τῶν φοιτητῶν σου δεκάδα τὴν πάνσεπτον· μεθ' ὧν πρέσβευε, δοθῆναι τοῖς σὲ γεραίρουσι, πταισμάτων ἱλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἰμάτων σου.

Ἱεραρχήσας ἀμέμπτως τῷ Κτίστη σου, μαρτυρικὸν ὀλοκάρπωμα πέφηνας, σὺν μαθηταῖς ὁμοῦ θυόμενος, οἷα ποιμὴν σὺν ἄμνοις Ἀθηνόγενης· μεθ' ὧν θείας δόξης ἐπέτυχες.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἀθηνόγενης ἱερέ· σὺ γὰρ ἀναιμάκτως, τῇ Τριάδι ἱερουργῶν, αἵματι ἰδίῳ, ἀθλητικῶς ἐτύθης, σὺν Μαθητῶν δεκάδι, τῷ σὲ δοξάσαντι.

17. Μαρίνης Μεγαλομάρτυρος.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ Μαρίνα ἔνδοξε, τῶν ἐπιγείων τὴν σχέσιν πᾶσαν κατέλιπες, καὶ ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς καλλιπάρθενος· τὸν γὰρ ἀόρατον ἔχθρόν, κατεπάτησας στερρῶς, ὀφθέντα σοι Ἀθλοφόρε. Καὶ νῦν πηγάζεις τῷ κόσμῳ, τῶν ἱαμάτων τὰ δωρήματα.

Μεγαλυνάριον.

Τὴν λαμπάδα πάντες τὴν φαεινὴν, καὶ τῆς παρθενίας, τὸν ἀσύλητον θησαυρόν, τὴν νύμφην Κυρίου, καὶ ἄσπιλον ἀμνάδα, Μαρίναν τὴν ἁγίαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

18. Αἰμιλιανοῦ Μάρτυρος.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς προσφορὰ καὶ ὀλοκάρπωμα θεῖον, διὰ πυρὸς προσενηχθεις τῷ Δεσπότη, τοῖς ὀμβροῖς τῶν χαρίτων σου εὐφραίνεις νῦν ἡμᾶς· πῦρ γὰρ τὸ οὐράνιον, τῇ ψυχῇ περιφέρων, ὥσπερ αὖραν ἔφερες, τὴν κατάφλεξιν Μάρτυς. Ἀλλὰ μὴ παύσῃ πάντοτε φρουρῶν, τοὺς σὲ τιμῶντας, Αἰμιλιανὲ ἔνδοξε.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς εὐσεβείας στηλογράφημα θεόγλυπτον
Τῆς ἀσεβείας καθαιρέτης ἀναδέδειξαι
Τὰ σεβάσματα συντρίψας τῆς ἀπωλείας.
Ἄλλ' ὡς ἔμπλεως τῆς θείας ἀγαπήσεως

Ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρὶ εὐρέθης δοκιμὸς
Ὅθεν κράζομεν, χαίροις Μάρτυς ἀήττητε.

Μεγαλυνάριον.

Ἰαμα ὡς δρόσος ἐωθινή, εὐσεβέσιν ὤφθη, ἢ σὴ ἄθλησις ἐν
πυρὶ δι' αὐτῆς γὰρ Μάρτυς, τῷ κόσμῳ διαπνέεις, ὦ Αἰμιλιανέ
τὰς θείας χάριτας.

**19. Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μ. Βασιλείου, καὶ Δίου,
Ὁσίων.**

Ἀπολυτίκια.

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Σοφίας ἔρωτι, τὸν νοῦν πτερώσασα, κόσμου εὐπάθειαν, ἐμφρό-
νως ἔλιπες, καὶ ἐνδιαίτημα τερπνόν, ἐγένου φιλοσοφίας· σὺ γὰρ
δι' ἀσκήσεως καὶ ἡθῶν τελειότητος, νύμφη ἐχρημάτισας, τοῦ
Σωτῆρος περιδοξος, ᾧ πρέσβευε ὑπὲρ τῶν βούωντων· χαίροις Μα-
κρίνα θεοφόρε.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ βίον ἐφάμιλλον, τῇ κλήσει πολιτευθεὶς, τῆς δόξης τοῦ
Πνεύματος, πυξίον ὤφθης σεπτόν, Πατὴρ ἡμῶν Ὁσίε· σὺ γὰρ
θαυματουργίαις, ἱεραῖς διαπρέπων, ἐνδοξος ἐν Ὁσίοις, φερωνύ-
μως ἐδείχθης. Διό σε ἀνευφημοῦμεν, Δτε μακάριε.

Κοντάκιον.

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Ὡς φωτὸς ἀνάπλεως δικαιοσύνης, τύπος θείων πράξεων, καὶ
ἀρετῶν μυσταγωγός, ὤφθης τοῖς πίστει βοῶσί σοι· χαίροις Μα-
κρίνα Παρθένων ἀγλάισμα.

Μεγαλυνάριον.

Τῆς Ὁσίας.

Ἦνθησας ἐκ ρίζης περικλεοῦς, κλέος εὐσεβείας, γεωργοῦσα
ἀπὸ παιδός· βίῳ γὰρ ἀμέμπτῳ, καὶ τρόποις ἐναρέτοις, Μακρίνα
διαπρέπεις, ὡς καλλιπάρθενος.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἐνδοξος τῇ κλήσει ἀποφανείς, ἐνδοξος ἐν βίῳ, ἐχρημάτισας
ἐπὶ γῆς· ἔθεν τῆς ἐνδόξου, τοῦ Λόγου βασιλείας, ἐνδόξως ἠξιώ-
θης, Δτε πανένδοξε.

20. Ἡλιοῦ Προφήτου, τοῦ Θεσβίτου.

Μεγαλυνάριον.

Ζήλω οὐρανίῳ πυρποληθεὶς, φλέγεις τὴν ἀπάτην, ὡς πυρὶ-

πνους καὶ ζηλωτής· ἔθεν ἀνυψώθης, ἐν ἄρματι πυρίνῳ, ὡς Ἡλιοῦ Προφήτα, πρὸς βίον ἀφθαρτον.

21. Συμεών, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, καὶ Ἰωάννου, Ὁσίων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς ἠνωμένοι δι' ἐνθέου ἀγάπης, σύμφυχοι ὠφθητε ἐν πᾶσι τοῖς τρόποις, ὡς Ἰωάννη Ὁσίε καὶ θεῖτε Συμεών, ὁ μὲν βίον ἐνθεον, διελθὼν ἐν ἐρήμῳ, ὁ δὲ σοφοῖς σκώμμασι, τὸν Βελίαρ μωράνας· καὶ νῦν τῶν θείων ἄμφω ἀμοιῶν, κατατρυφῶντες ἡμᾶς ἐποπτεύοιτε.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις παμμακάριστε Συμεών, ὁ ἀπομωράνας, τῆς κακίας τὸν σοφιστήν· χαίροις Ἰωάννη, πολίτα τῆς ἐρήμου, Πατέρες θεοφόροι, Ἄγγέλων σύναυλοι.

22. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου. Μαρτέλλης Παρθενομάρτυρος, τῆς Χιοπολίτιδος.

Μεγαλυνάρια.

Τῆς Μυροφόρου.

Τάφῳ προσελθοῦσα τοῦ Ἰησοῦ, τοῦτον ἐθεάσω, ἀναστάντα ἐκ τῶν νεκρῶν· ἔθεν Ἀποστόλοις, Μαγδαληνῇ Μαρία, χαρᾶς εὐηγγελίσω τὰ εὐαγγέλια.

Τῆς Μάρτυρος.

Χλαῖναν παρθενίας πορφυραυγῆ, αἵμασιν οἰκειοῖς, βεβαμμένην ἀθλητικῶς, φέρουσα Μαρτέλλα, τῷ Λόγῳ ἐνυμφεύθης, τμηθεῖσα τῇ πατρίᾳ, χειρὶ ὡς πάνσεμνος.

23. Φωκᾶ Ἱερομάρτυρος. Ἰεζεκιήλ τοῦ Προφήτου.

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος γ'. Θεὸς πίστεως.

Φῶς ἐκλάμπουσα, τῶν λαμάτων, κόσμῳ δέδεκται, τῶν σῶν λειψάνων, Ἱερομάρτυς ἢ θήκη ἢ ἐνθεος· ἥς τὴν σεπτὴν κομιδὴν ἐορτάζοντες, ἁγιασμὸν ἀληθῆ κομιζόμεθα. Φωκᾶ ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Προφήτου.

Ὁμοιον

Θεοῦ Πνεύματος, τῇ ἐπιπνοίᾳ, προκατήγγειλας, Θεοῦ Προφήτα, ἐσομένων Μυστηρίων τὴν ἔκδοσιν· τὴν τοῦ Σωτῆρος ἀπόρ-

ρητον κένωσιν, καὶ αἰωνίων νεκρῶν τὴν ἀνάστασιν. Ἰεζεκιήλ ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοιτάκια.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς θησαυρὸν ἀνέκλειπτον, τῆς δωρεᾶς τοῦ Πνεύματος, τῶν ἑρῶν σου λειψάνων τὴν λάρνακα, περικυκλοῦντες ἐνδοξε, ψυχικῶν νοσημάτων, καὶ παντοίων παθῶν ἰάσεις λαμβάνομεν, Φωκᾶ ἀνευφημοῦντες, τὰ θεῖά σου κατορθώματα.

Τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταυγασθεὶς τῇ θεϊκῇ ἐπιλάμψει, τῆς προφητείας ὑπεδέξω τὴν χάριν, προζωγραφῶν τὰ μέλλοντα ἐν κόσμῳ τυπικῶς, πύλην ἀδιόδευτον, προϊδὼν τὴν Παρθένον, ἐξ ἧς ὁ Λόγος ἔλαμψεν, ὡς ποιμῆν ἐν τῷ κόσμῳ, Ἰεζεκιήλ Προφήτα τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς κατάρτας ἡμᾶς ἐλυτρώσατο.

Μεγαλυνάριον.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Βρῦει τοῖς ἐν κόσμῳ ποταμηδόν, ἐκ πηγῶν ἄθλων, σωτηρίους ἐπιρροάς, ἢ σεπτῆ σου θήκη, Φωκᾶ Ἱερομάρτυς, ἐξ ὧν αἶι ἀντλοῦντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Προφήτου.

Ἐσοπτρον ἐδείχθης εἰλικρινές, Τρισηλίου δόξης, ὦ Προφήτα Ἰεζεκιήλ, καὶ τῶν ἐσομένων, ἐδέξω τὰς ἐμφάσεις, Χριστοῦ προαγορεύσας, τὴν ἐνανθρώπησιν.

24. Χριστίνης Μεγαλομάρτυρος.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τοῦ πατρός σου τὴν πλάνην λιποῦσα ἐνδοξε, τῆς εὐσεβείας ἐδέξω τὴν θεῖαν ἔλλαμψιν, καὶ γενόμεναι Χριστῷ ὡς καλλιπάρθενος· ὅθεν ἠγωνίσαι στεερῶς, καὶ καθεῖλες τὸν ἐχθρόν, Χριστίνα Μεγαλομάρτυς. Καὶ νῦν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μεγαλυνάριον.

Κάλλει διαπρέπουσα τῆς σαρκός, τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος, καθιέρωσας τῷ Χριστῷ· σὺ γὰρ ὦ Χριστίνα, τὴν πλάνην ἐδεδεύξω, καὶ ὑπὲρ φύσιν ἄθλων, ἠγειρας τρόπαια.

25. Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἀννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τοῦ Σωτῆρος εὐκλεέστατοι Προπάτορες
Ἐπουρανίων δωρεῶν ἄμφω ἐτύχετε
Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα οἱ θεοφόροι.
Ἄλλ' ἐκ πάσης ἐπηρείας ἐκλυτρώσασθε
Τοὺς αἰτοῦντας τὴν θερμὴν ὑμῶν ἀντίληψιν·
Καὶ κραυγάζοντας, χαίροις ζεῦγος θεόκλητον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίρουσα μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Ἄννα ὡσπερ μήτηρ, τῆς τεκούσης τὸν Ποιητὴν. Ὅθεν τοὺς τιμῶντας, τὴν θείαν κοίμησίν σου, χαρὰς τῆς ἀθανάτου μετόχους ποίησον.

26. Ἐρμολάου, Ἐρμίππου καὶ Ἐρμοκράτους Ἱερομαρτύρων. Παρασκευῆς Ὀσιομαρτύρου.

Ἀπολυτίκια.

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἱερατεύσαντες, γνησίως Ἅγιοι, τῷ πρυτανεύσαντι, ὑμῖν τὰ κρείττονα, τοῦ μαρτυρίου τὴν ὁδόν, ἠγύσατε γηθοσύνης, ἱερῆ Ἐρμόλαε, σὺν Ἐρμίππῳ Ἐρμόκρατες, τρίστυλον ἐδραΐωμα, Ἐκκλησίας γενόμενοι· διὸ ἐκδυσωπεῖτε ἀπαύστως, σῶζεσθαι πάντας πάσης βλάβης.

Κοντάκια.

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἱερεῖς θεόφρονες, ὡς ἀληθῶς δεδειγμένοι, ἱερεῖα ἔμφυχα, προσήχθητε τῇ Τριάδι, ρεύμασι, τοῖς τῶν αἱμάτων πεφοινιγμένοι, στίγμασι, τοῖς ζωηφόροις πεποικιλμένοι, Ἐρμόλαε θεοφόρε, σὺν τῷ Ἐρμίππῳ, καὶ Ἐρμοκράτει ὁμοῦ.

Μεγαλυνάριον.

Τῶν Ἁγίων.

Ἱερομαρτύρων σεπτὴ Τριάς, Ἐρμόλαε Πάτερ, σὺν Ἐρμίππῳ τῷ ἱερῷ, καὶ τῷ Ἐρμοκράτει, Τριάδι τῇ ἁγίᾳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἐντεύξεις, αἰεὶ προσφέρετε.

Τῆς Ἁγίας.

Χαίροις Ἐκκλησίας ἢ λαμπηδῶν, καὶ τῶν ἱαμάτων, πολυχεύμων ὄντως κρουνοῦ· χαίροις προστασία, καὶ σκέπη οὐρανια, Παρασκευῆ θεόφρον τῶν εὐφημούντων σε.

27. Παντελεήμονος Μεγαλομάρτυρος, τοῦ Ἰαματικοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'.

Ἀθλοφόρε Ἁγιε...

Ἔτερον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Θείας πίστεως.

Θείων τρόπων σου, τῇ ἐπιστήμῃ, νέμεις ἄμισθον, τὴν θεραπείαν, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἐν Πνεύματι· ἔθεν ἡμᾶς πάσης νόσου ἀπάλλαξον, Παντελεήμον ἑλέους θησαύρισμα. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μεγαλυνάριον.

Ρεῖθρα ἰαμάτων, ὡς ἐκ πηγῆς, χάριτι θαυμάτων βρῦει χρήζουσι δωρεάν, ὁ Παντελεήμων, ὁ πάνσοφος ἀκέστωρ· οἱ ῥώσεως διψῶντες, δεῦτε ἀρύσασθε.

28. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ Ἀποστόλων καὶ Διακόνων. Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου καὶ Παύλου Ξηροποταμηνοῦ, Ὁσίων.

Ἀπολυτίκια.

Τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεοὶ συνέκδημοι, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, θεόθεν ἐκρίθητε, διακονεῖν εὐσεβῶς, τῷ θεῷ πληρώματι, Πρόχορε θεηγόρε, σὺν Νικάνορι ἄμα, Τίμων ὁ θεοκῆρυξ, Παρμενᾶς τε ὁ θεῖος, πρεσβεύοντες τῷ Κυρίῳ, δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν.

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δόξαν ῥέουσαν, ὑπεριδοῦσα, γύμφη ἄμωμος, ὠφθης Κυρίου, δι' ἀσκήσεως Ὁσία ἐκλάμψασα· ὡς οὖν Εἰρήνην τυχούσα τοῦ πόθου σου, ἐν ὁμοιοῖα ἡμᾶς διαφύλαττε, ἀξιάγαστε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύουσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βασιλείου ἀξίας ἀνταλλαζόμενος, τὸν θεοῦφαντον τρίβωνα τῆς δσίας ζωῆς, ὡς ἀστήρ ἑωθινὸς ἐν Ἄθῳ ἐλαμψας, καὶ ὁδηγεῖς φωτιστικῶς, πρὸς ἀνέσπερον τρυφήν, Παῦλε Πατέρων ἀκρότης, τοὺς ἀφορῶντας ἐκ πόθου, πρὸς τὴν ἀνταύγειαν τῆς δόξης σου.

Κοντάκια.

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν τοῦ κόσμου εὐκλειαν, καταλιπούσα Ὁσία, τῷ Χριστῷ

νεύμφευσαι, τῷ Βασιλεῖ τῷ ἀφθάρτῳ, κάλλεσι, τῆς παρθενίας
λελαμπρυσμένη, σκάμμασι, τῆς ἐγκρατείας πεποικιλμένη· διὰ
τοῦτό σε Εἰρήνη, ὁ σὸς νυμφίος λαμπρῶς ἐδόξασε.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀνάκτων βλάστημα, Παῦλε θεόφρον, κληρονόμος ἄξιος,
καὶ υἱὸς ὧφθης εὐκλεῆς, τοῦ οὐρανοῦ Παντάνακτος, δι' Ἰσαγγέ-
λου ζῶης Πάτερ Ὁσίε.

Μεγαλυνάρια.

Τῶν Ἀποστόλων.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων θεία τετράς, Πρόχορε Νικάνορ, καὶ σὺν
Τίμωνι Παρμενᾶς, ὡς τῆς εὐσεβείας, διάκονοι καὶ μύσται, μυστα-
γωγεῖν τὰ κρείττω, ἡμᾶς μὴ παύσησθε.

Τῆς Ὁσίας.

Τῆς Καππαδοκίας τὴν καλλονὴν, καὶ χρυσοβαλάντου, ὀδη-
γίαν τὴν ἀσφαλῆ, τὴν στηλογραφίαν, εἰρήνης οὐρανοῦ, Εἰρήνην
τὴν Ὁσίαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὡφθης βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ὡς ἀνάκτων γόνος, κληρο-
νόμος δι' ἀρετῶν· σὺ γὰρ Πάτερ Παῦλε, ἀγγελικῶς βιώσας, σύμ-
μορφος τῆς εἰκόνας, τοῦ Λόγου γέγονας.

29. Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς Μαρτύρων.

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Κλῆσιν σύνδρομον, ἔχων τῷ βίῳ, νίκην κάλλιστον, ἤρας ἐν
ἄθλοις, καταλλήλως γεγονῶς ὃ προκέκλησαι· σὺ γὰρ καλῶς τὸν
ἀγῶνα τελέσας σου, ὡς νικητῆς ἐδοξάσθης Καλλίνικε. Μάρτυς
ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσ, δωρήσασθε ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς δῶρον ἐκλεκτόν, Θεοδότῃ θεόφρον, προσήγαγες Θεῷ, τοὺς
ἐνθέους βλαστοὺς σου· σὺν τούτοις γὰρ ἠγγώνισαι, ἱερῶς ἐναθλή-
σασα, μεθ' ὧν πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ, δοῦναι ἄφεσιν,
ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ βίου διόρθωσιν.

Κοντάκια.

Τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ταῖς ἐπομβρίαις τῶν ἐνθέων σου λόγων, τῆς ἀσεβείας κατα-

σθέσας τὴν φλόγα, μαρτυρικοῖς διέλαμψας ἀγῶσι σοφέ· ὄθεν καὶ εἰσέδραμες, τῇ καμίνῳ προθύμως, ἐκβοῶν Καλλίνικε, τῷ ἰσχύον σοι διδόντι· ἐν τῷ φωτί με ἴθυνον τῷ σῶ, τὸν ἐν πυρί σε Χριστέ μεγαλύναντα.

Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ' αὐτός. Ἐπιφάνης σήμερον.

Ὡς Μητέρα βλέποντες εὐφραينوμένην, ἐπὶ τέκνοις σήμερον, τὴν Θεοδότῃν τὴν σεμνὴν, ταύτης τὴν ἀθλησιν μέλμψωμεν, τὸν Στεφοδότῃν Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Μεγαλυνάριον.

Τοῦ Ἁγίου.

Ἀνθραξὶ τῶν λόγων σου τῶν σοφῶν, ὕλην ἀσεβείας, καταφλέξας ἀθλητικῶς, ὡς τερπνὴ θυσία, διὰ πυρός προσήχθης, Καλλίνικε παμμάκαρ τῷ ἀθλοθέτῃ σου.

Τῆς Ἁγίας.

Δόσιν Θεοδότῃ πανευπρεπῆ, οὗς ἐτιθηγήσω, εὐσεβείας τῇ ἀπαρχῇ, τῷ Θεῷ προσφέρεις, ἀθλητικοῖς ἀγῶσι, μεθ' ὧν καὶ δοξασθεῖσα, ἡμῶν μνημόνευε.

30. Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου, ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι, ὡς οὐρανοὶ λογικοὶ, τὴν δόξαν ἀστράφαντες, τοῦ κενωθέντος ἐν γῆ, συμφώνως ὑμνεῖσθωσαν, Κρήσκης Σιλουανός τε, καὶ ὁ ἔνθεος Σίλας, ἅμα σὺν Ἀνδρονίκῳ, Ἐπαινετός ὁ θεόφρων· Χριστὸν γὰρ ἱκετεύουσι, σφίζεσθαι ἅπαντας.

Μεγαλυνάριον.

Χαίρετε Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρόνικε Σίλα, καὶ θεόφρον Σιλουανέ, σὺν Ἐπαινετῷ τε, καὶ Κρήσκεντι τῷ θείῳ, τῆς ἀληθοῦς σοφίας ἐνδιαιτήματα.

31. Προεόρτια τῆς προελεύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Εὐδοκίμου Δικαίου.

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὸν Τίμιον Σταυρόν, τὸ σωτήριον ὄπλον, δεξώμεθα πιστοί, καθαρᾷ διανοίᾳ· προέρχεσθαι μέλλει γάρ, θεῖαν χάριν δωρούμενος, καὶ ἰώμενος, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων, τὰ νοσήματα, δι' ἐνεργείας ἀρρήτου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὡς θεία λαμπάς, προέρχεται τοῖς πέρασιν, Χριστοῦ ὁ Σταυρός, δι' οὗ ζωὴ δεδωρήται· προσέλθωμεν οὖν ἄνθρωποι, καὶ ρυφθῶμεν τούτου τῇ χάριτι· ὁ γὰρ ἐν τούτῳ προσπαγείς, παρέχει τοῖς πᾶσιν, ἰλασμόν καὶ ζωὴν.

Μεγαλυνάριον.

Τοῦ Σταυροῦ.

Δεῦτε καὶ δεξώμεθα εὐλαβῶς, καθαραῖς ἐννοίαις, τὸν πανάγιον νῦν Σταυρόν· αἵματι γὰρ θείῳ, Χριστοῦ κατηρδευμένος, βλυστάνει ἀκένωτος, πᾶσιν ἰάματα.

Τοῦ Ἀγίου.

Εὐδόκιμος πέφηνας τῷ Θεῷ, ἐν δικαιοσύνῃ, τὸν σὸν βίον διαδραμῶν· ὁ λαθὼν γὰρ ἔσχες, ἐγνώσθη μετὰ τέλος, Εὐδόκιμε θεόφρον, πρὸς θείαν αἴνεσιν.

(Ἐπιτετα τὸ τέλος)

Μοναχὸς ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Τ. Α. Κ. Ε.

Ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ Τ. Α. Κ. Ε., ὅτι διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν μειοῦται τὸ τέλος κληρικοσήμεου ἐπὶ τῶν τερλουμένων μνημοσύνων εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν κάτω τῶν 5.000 κατοίκων ἀπὸ 15 εἰς 5 δραχμὰς μόνον.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. τῆς 5-5-55 ἀπενεμήθησαν αἱ κάτωθι συντάξεις.

1) Λόγος γήρατος, εἰς τοὺς Αἰδεσιμωτάτους: Πρεσβύτερον Ἰωάν. Μπαζιωτόπουλον τοῦ Χαρ. τέως ἐφημέριον τῆς ἐνορίας τοῦ ἱ. ναοῦ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου Κάτω Μελπείας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μεσσηνίας ἐκ δραχ. 533 μηνιαίως καὶ ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1955. Πρεσβύτερον Χριστοφ. Χριστοφορίδην τοῦ Ἀναστασίου, τέως ἐφημέριον τῆς ἐνορίας τοῦ ἱ. ναοῦ Ἀγ. Γρηγόριος, Ἀγ. Παύλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κασσανδρείας ἐκ δραχ. 533 μηνιαίως καὶ ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1955. Πρεσβύτερον Μιχαὴλ Σιταρᾶν τοῦ Νικολάου, τέως ἐφημέριον τῆς ἐνορίας τοῦ ἱ. ναοῦ Ζωοδόχος Πηγῆ Κοινῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χίου ἐκ δραχ. 523 μηνιαίως καὶ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1954. Πρεσβύτερον Θεόδωρον Παπακυριακόπουλον τοῦ Γεωργίου, τέως ἐφημέριον τῆς ἐνορίας τοῦ ἱ. ναοῦ Ἀγ. Γεώργιος Ἀστρά τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας ἐκ δραχ. 523 μηνιαίως καὶ ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1954. Πρεσβύτερον Παναγ. Παπαδόπουλον τοῦ Χρήστου, τέως ἐφημέριον τῆς ἐνορίας τοῦ ἱ. ναοῦ Ἀγ. Ἰωάννης Ἀγρίαννης τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ἐκ δραχ. 523 μηνιαίως καὶ ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1955. Πρεσβύτερον Γεώργιον Γεωργαντᾶν τοῦ Νικολάου, τέως ἐφημέριον τῆς ἐνορίας τοῦ ἱ. ναοῦ Ὑπαπαντῆ τοῦ Χριστοῦ Λευκακίων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀργολίδος ἐκ δραχ. 580

μηνιαίως και από 1ης Μαρτίου 1955. Πρεσβύτερον Νικόλαον Σταμούλην του Κωνσταντίνου, τέως έφημέριον τής ένορίας του ι. ναού "Αγ. Γεράσιμος Κεφαλοβρύσου τής 'Ι. Μητροπόλεως Αιτωλίας και 'Ακαρνανίας εκ δραχ. 580 μηνιαίως και από 1ης 'Ιανουαρίου 1955. Πρεσβύτερον Κωνσταντίνον Μητσόπουλον του Δημητρίου, τέως έφημέριον τής ένορίας του ι. ναού 'Αγ. Παρασκευή Πεύκου τής 'Ι. Μητροπόλεως Καστορίας εκ δραχ. 523 μηνιαίως και από 1ης 'Απριλίου 1955. Πρεσβύτερον 'Ιερεμίαν Πλέτσην του Κωνσταντίνου, τέως έφημέριον τής ένορίας του ι. ναού "Αγ. Δημήτριος Νεοχωρίου 'Ιθάμης τής 'Ι. Μητροπόλεως Μεσσηνίας εκ δραχ. 576 μηνιαίως και από 1ης Φεβρουαρίου 1955.

2) Δ ό γ ω πολυετοϋς ύπηρεσίας, εις τους Αιδεσιμωτάτους: Πρεσβύτερον 'Ιωάν. Βογιατζήν του Μιχαήλ, τέως έφημέριον τής ένορίας του ι. ναού "Αγ. 'Ιωάννης ο Πρόδρομος Ταγαράδων τής 'Ι. Μητροπόλεως Κασσανδρείας εκ δραχ. 533 μηνιαίως και από 1ης Φεβρουαρίου 1955. Πρεσβύτερον Σωτήριον Παπακωνσταντίνου του Κωντίνου, τέως έφημέριον τής ένορίας του ι. ναού "Αγ. Θεόδωρου Θεοκτίστου τής 'Ι. Μητροπόλεως Γόρτυνος εκ δραχ. 533 μηνιαίως, και από 1ης Φεβρουαρίου 1955. Πρεσβύτερον 'Ιωάν. Γκίλην του Πέτρου, τέως έφημέριον τής ένορίας του ι. ναού Εισόδια τής Θεοτόκου Τριποτάμου Τήνου τής 'Ι. Μητροπόλεως Σύρου κλπ. εκ δραχ. 533 μηνιαίως και από 1ης Μαρτίου 1955. Πρεσβύτερον 'Ιωάν. Μπουσδρούκην του Γεωργίου, τέως έφημέριον τής ένορίας του ι. ναού "Αγ. Νικόλαος 'Ηλιοχωρίου τής 'Ι. Μητροπόλεως 'Ιωαννίνων εκ δραχ. 533 μηνιαίως και από 1ης Μαρτίου 1955.

3) Δ ό γ ω άναπηρίας, εις τους Αιδεσιμωτάτους: Πρεσβ. 'Ανδρέαν Γκολφινόπουλον του 'Ιωάννου, τέως έφημέριον τής ένορίας του ι. ναού "Αγ. Νικόλαος Λυκοποριάς τής 'Ι. Μητροπόλεως Κορινθίας εκ δραχ. 533 μηνιαίως και από 8 'Ιανουαρίου 1955. Πρεσβ. Νεόφ. Παπαϊγνατίου του 'Ιγνατίου, τέως έφημέριον τής ένορίας του ι. ναού "Αγ. Δημήτριος Ροδοχωρίου τής 'Ι. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης εκ δραχ. 580 μηνιαίως και από 5 Μαρτίου 1955.

4) Δ ό γ ω πρώρου θανάτου του προστάτου, εις τας Κυρίας: Ειρήνην χήραν του αποβιώσαντος την 10-2-55 Πρεσβυτέρου 'Ανδρέου Παναγιωτοπούλου του Νικολάου, τέως έφημεριου τής ένορίας του ι. ναού Μεταμορφώσεως Σωτήρος Τριπόλεως τής 'Ι. Μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουρίας και την άγαμον θυγατέρα αυτού Βαρβάραν εκ δραχ. 474 μηνιαίως και από 11 Φεβρουαρίου 1955. 'Ιωάνναν χήραν του αποβιώσαντος την 1-12-54 Πρεσβυτέρου Γεωργ. 'Αναστασιάδου του 'Αναστασίου, τέως έφημεριου τής ένορίας του ι. ναού "Αγ. 'Ελευθέριος Εάθης τής 'Ι. Μητροπόλεως Εάθης εκ δραχ. 410 μηνιαίως και από τής 2ας Δεκεμβρίου 1954. Σωτηριαν χήραν του αποβιώσαντος την 1-10-54 Πρεσβυτέρου 'Ιωάννου Ξενίδου του Γεωργίου, τέως έφημεριου τής ένορίας του ι. ναού Κοίμησις Θεοτόκου Θεοδοσίων τής 'Ι. Μητροπόλεως Πολυανής και Κιλκισίου, τας άγάμους θυγατέρας αυτού Παρθέναν και Φωτεινήν και τον άνήλικον υιόν του Δημήτριον εκ δραχ. 517 μηνιαίως και από 2ας 'Οκτωβρίου 1954. Αικατερίνην χήραν του αποβιώσαντος την 23-12-54 Πρεσβυτέρου 'Αντωνίου Κόκορη του Γεωργίου, τέως έφημεριου τής ένορίας του ι. ναού Σύνταξις τής Θεοτόκου Κρανιδίου τής 'Ι. Μητροπόλεως 'Υδρας, Σπετσών και Αιγίνης και τας άγάμους θυγατέρας αυτού Μαρίαν και Ειρήνην εκ δραχ. 428 μηνιαίως και από 1ης 'Ιανουαρίου 1955. Γεωργίαν χήραν του αποβιώσαντος την 10-12-54 Πρεσβυτέρου Νικολάου Λεκάκου του Θεοδώρου, τέως έφημεριου τής ένορίας του ι. ναού 'Η Γέννησις του Χριστού Μολών τής 'Ι. Μητροπόλεως Μομφρασίας και Σπάρτης εκ δραχ. 470 μηνιαίως και από 1ης 'Ιανουαρίου 1955. Μαρίαν χήραν του αποβιώσαντος την 27-1-55 Πρεσβυτέ-

ρου Ἰωάννου Ματαράγκα τοῦ Εὐσταθίου, τέως ἐφημερίου τῆς ἐνορίας τοῦ ἱ. ναοῦ Ὑπεραγία Θεοτόκος Μουζακίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ζακύνθου, τὰς ἀγάμους θυγατέρας αὐτοῦ Χρυσὴν καὶ Γεωργίαν καὶ τοὺς ἀνηλίκους υἱοὺς τοῦ Βασιλείου καὶ Διονύσιου ἐκ δραχ. 396 μηνιαίως καὶ ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1955. Κωνσταντινιανὴ χήραν τοῦ ἀποβιώσαντος τὴν 21-3-55 Πρεσβυτέρου Ἀποστόλου Μαλλῆ τοῦ Κωνσταντίνου, τέως ἐφημερίου τῆς ἐνορίας τοῦ ἱ. ναοῦ Ἁγ. Κωνσταντῖνος καὶ Ἑλένη Σαππίνου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ τὰς ἀγάμους θυγατέρας αὐτοῦ Δέσποιναν, Θεοδούλην καὶ Καλλιόπην ἐκ δραχ. 432 μηνιαίως καὶ ἀπὸ 22ας Μαρτίου 1955. Ἄναν χήραν τοῦ ἀποβιώσαντος τὴν 17-11-54 Πρεσβυτέρου Ἀποστόλου Καϊτατζῆ τοῦ Γαβριήλ, τέως ἐφημερίου τῆς ἐνορίας τοῦ ἱ. ναοῦ Κοίμησις Θεοτόκου Δαφίων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μηθύμνης καὶ τὰς ἀγάμους θυγατέρας αὐτοῦ Ποσοῦλαν, Φωφῶ καὶ Αἰκατερίνην ἐκ δραχ. 469 μηνιαίως καὶ ἀπὸ 18ης Νοεμβρίου 1954.

Μετεβιβάσθησαν δὲ αἱ συντάξεις: Τοῦ ἀποβιώσαντος τὴν 19-2-55 συνταξιούχου Πρεσβυτέρου Σταύρου Μοσχοχειρίου εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ Κυριακὴν ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1955 καὶ ἐκ δραχ. 350 μηνιαίως. Τοῦ ἀποβιώσαντος τὴν 23-3-55 συνταξιούχου Πρεσβυτέρου Στυλιανοῦ Παπαϊωάννου εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ Μαρίαν καὶ τὴν ἄγαμον θυγατέρα αὐτοῦ Βασιλείαν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1955 καὶ ἐκ δραχ. 350 μηνιαίως. Τῆς ἀποβιώσασης τὴν 27-1-55 συνταξιούχου Πρεσβυτέρας Ζωῆς Νικολάου Παπαϊωάννου εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα αὐτῆς Μαριγούλαν ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1955 καὶ ἐκ δραχ. 350 μηνιαίως.

Καὶ ἐχορηγήθησαν ἐφ' ἅπαξ βοηθήματα: Εἰς τοὺς Αἰδεσιμωτάτους: Ἰωάννην Μπαζιωτόπουλον δραχ. 2.960, Χριστοφόρον Χριστοφορίδην δραχ. 2.960, Ἀλέξανδρον Μπαλῆν δραχ. 2.230, Μιχαὴλ Σιταρᾶν δραχ. 2.910, Θεόδωρον Παπακυριακόπουλον δραχ. 2.940, Παναγιώτην Παπαδόπουλον δραχ. 2.900, Γεώργιον Γεωργαντᾶν δραχ. 2.960, Νικόλαν Σταμούλην δραχ. 2.950, Κωνσταντῖνον Μητσόπουλον δραχ. 2.860, Ἱερεμίαν Πλέτσην δραχ. 2.360, Ἰωάννην Βογιατζῆν δραχ. 2.960, Σωτήριον Παπακωνσταντίνου δραχ. 2.960, Ἰωάννην Γκίζην δραχ. 2.970, Ἰωάννην Μπουσδρούκην δραχ. 2.970, Ἀνδρέαν Γκολφινοπούλου δραχ. 2.950 καὶ Νεόφυτον Παπαϊγνατίου δραχ. 2.970. Εἰς τὰς Κυρίας: Εἰρήνην Παναγιωτοπούλου δραχ. 2.960, Ἰωάνναν Ἀναστασιάδου δραχ. 1.990, Σωτηρίαν Ξενίδου, μετὰ τῶν ἀγάμων θυγατέρων τῆς Παρθένας καὶ Φωτεινῆς καὶ τοῦ ἀνηλίκου υἱοῦ τῆς Δημητρίου δραχ. 2.920, Αἰκατερίνην Κόκορη μετὰ τῶν ἀγάμων θυγατέρων τῆς Μαρίας καὶ Εἰρήνης δραχ. 1.845, Γεωργίαν Λεκάκου δραχ. 2.950, Μαρίαν Ματαράγκα δραχ. 2.280, Κωνσταντινιανὴν Μαλλῆ δραχ. 2.970, Ἄναν Καϊτατζῆ δραχ. 2.070.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Αἶδεσ. Ἀργύριον Εὐθυμίου, Καλύβια Κατερίνης: Δικαιολογητικὰ μεταβίβασις συντάξεως εἰς πρεσβυτέραν Σουλιάναν Ἀντωνίου Περισσεροπούλου, ταχυδρομηθέντα αὐτόθι, 16-4-55, ἐλήφθησαν Κεντρικὸν Τ.Α.Κ.Ε. 30-4-55 ἐλλειπῆ. Τοῦτο δι' ἐγγράφου του ὑπ' ἀριθ. 3347]2-5-55 ἐζήτησε παρὰ Τοπικοῦ Τ.Α.Κ.Ε. συμπλήρωσιν δικαιολογητικῶν ἦτοι, πλὴν τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου τοῦ ἱερέως καὶ τὰ ἐξῆς: 1) Αἴτησιν ἐνδιαφερομένης πρὸς τὸ Τ.Α.Κ.Ε. 2) Πιστοποιητικὸν οἰκογενσιακῆς καταστάσεως τοῦ ἀποβιώσαντος. 3) Φύλλον διακοπῆς τῆς συντάξεως. Ἐπιταχύναι ἀποστολὴν τούτων πρὸς ρύθμισιν τοῦ ζητήματος. Δραχμαὶ 10 ἐλήφθησαν καὶ οὖς ἐστάλη σχετικῆ

ἐξόφλησις' εὐχαριστοῦμεν.—**Αἶδεο.** **Ἀρχιερ.** **Ἐπίτροπον Δολόπτης, Καρο-**
πλέσι Εὐρυτανίας: Δραχμαὶ 104 ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἀποστέλλονται σχετικαὶ
ἀποδείξεις' ζήτημα ἀποστολῆς φύλλων «Φωνῆς Κυρίου» ἐτακτοποιήθη.—
Αἶδεο. **Β. Παυλόπουλον, Πελεκανάδα Μεσσηνίας:** Ἴσρός ναός σας ἐνε-
ργόφως συνδρομητῆς εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» διὰ 50 φύλλα ἐβδομαδιαίως.
Ὄψτος ἐπιβαρύνεται μὲ 5 λεπτά δι' ἕκαστον φύλλον καὶ μὲ τὰ ταχυδρομικὰ
τῆς ἀποστολῆς.—**Αἶδεο.** **Ἀναστάσιον Γαρνέλην, Νηράκιον Κερκύρας:** Ἀ-
ριθμὸς ἀποστελλομένων τευχῶν τοῦ περιοδικοῦ «Τὰ Χαρούμενα Παι-
διά» ἠδῆξήθη κατὰ ἐπιθυμίαν σας. Συγχαίροντες δι' ἐνδιαφέρον σας, εὐχα-
ριστοῦμεν.—**Αἶδεο.** **Σπύρον Νταουντάνην, Μαράλια Κρήτης:** Δραχμαὶ 90
ἐλήφθησαν διὰ ταύτας καὶ διὰ τὰς εὐρισκομένας εἰς χεῖράς μας 10 δρα-
χμὰς σὰς ἀπεστάλησαν σχετικαὶ ἀποδείξεις. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐχὰς σας
ἀντευχόμενοι τὰ αὐτὰ.—**Αἶδεο.** **Ἐμμ. Ἀγγελίδην, Πρασσὲς Κυδωνίας**
Κρήτης. Ἀριθμὸς ἀποστολῆς φύλλων «Φωνῆς Κυρίου» ἐρροθυμίσθη κατὰ
ἐπιθυμίαν σας. Τὰ καλὰ σας λόγια πολὺ μᾶς συγκινοῦν δι' ὃ σὰς εὐχαρι-
στοῦμεν θεομῶς.—**Αἶδεο.** **Χαρ. Δαλούσην, Λαχὶ Λακωνίας:** 80 δραχμαὶ
ἐλήφθησαν καὶ ἀποστάλη σχετικὴ ἀπόδειξις. Ὁφείλετε μέχει τέλους Μαΐου
εἰ. ἔ. δοχ. 36.—**Αἶδεο.** **Νεοκλῆν Τζόβαν, Δολιανὰ Ἡπείρου:** Δραχμαὶ 12
εἰς χαρτόσημα καὶ ἐπιταγὴ 104 δοχ. ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλησαν σχετι-
καὶ ἐξοφλήσεις. Θεομῶς συγχαίρομεν δι' ἐνδιαφέρον σας ὑπὲρ τῶν Κατη-
χητικῶν σχολείων καὶ τοῦ περιοδικοῦ «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά».—
Αἶδεο. **Γεράσιμον Καπάτον, Καρὰς Κεφαλληνίας:** Ἴσρός Ναός σας ἐνε-
ργόφως συνδρομητῆς εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» διὰ 50 φύλλα ἐβδομαδιαίως.
Ὄψτος ἐπιβαρύνεται μὲ ἕξ λεπτά κατὰ φύλλον συμπεριλαμβανομένον καὶ
τῶν ταχυδρομικῶν. Ἀντίτιμον δύνασθε νὰ ἐμβάξητε κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν
διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, Ἀποστολ. Διακονίαν (Διεύθυνσιν Περιοδικῶν)
Ἰω. Γενναδίον 14, Ἀθήνας.—**Αἶδεο.** **Χρήστον Καζαντζίδην, Μπάνα Κί-
τρους:** Ἀποστολὴ φύλλον ἐκανονίσθη κατὰ ἐπιθυμίαν σας' φέρεσθε χρο-
νός μὲ 42 δραχμὰς.—**Αἶδεο.** **Νικ. Μπακιριτζῆν, Τριφύλλον Φερρών:**
Δραχμαὶ 32 ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἀποστέλλονται σχετικαὶ ἐξοφλήσεις' εὐχαρι-
στοῦμεν.—**Αἶδεο.** **Εὐθύμ. Σαρανταέναν, Μονμβασιάν Σπάρτης:** Δραχμαὶ
68 ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἀπεστάλησαν σχετικαὶ ἐξοφλήσεις' εὐχαριστοῦμεν.
Ἐπόλοιπον πρὸς ἐξόφλησιν «Φωνῆς Κυρίου» μέχει τέλους Ἰουνίου ἀνέ-
ρχεται εἰς δοχ. 75.—**Πανοσιολ. Προκόπιον Παπαθεοδώρου, Κουσικάρη 3,**
Ἐνταῦθα: Ἀλλαγὴ διευθύνσεώς σας ἐγένετο. Διὰ ληφθεῖσας νέας δουλίας σας
εὐχαριστοῦμεν θεομῶς.—**Αἶδεο.** **Σωτήρ. Θεοδωρόπουλον, Καλλιθέοκαμπον**
Πατρῶν: Τὸ ἐπίδομα τοκετοῦ κατηγορήθη ἀπὸ 4-10-54' (βλέπε «Ἐφημέριον»
τοῦ 1954 σελ. 621). Μόνον εἰς περίπτωσιν πού θὰ παρίσταται ἀνάγκη ὃ
μὴ γένοιτο, νοσοκομειακῆς ἢ ἐν κλινικῇ νοσηλείας θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν
σχετικὴν διαδικασίαν (βλέπε «Ἐφημέριον» τοῦ 1954, σελ. 204).—**Αἶδεο.**
Ἀργύρ. Τοικούρην, Αἰθαίαν Μεσσηνίας: Δραχμαὶ 20 ἐλήφθησαν καὶ σὰς
ἀποστέλλεται σχετικὴ ἐξόφλησις' εὐχαριστοῦμεν.—**Αἶδεο.** **Φίλιππον Μα-
τζουρίδην, Ἀθῦρα Ἐδέσσης:** Ἐνεγράφητε συνδρομητῆς διὰ 50 φύλλα
«Φωνῆς Κυρίου» ἐβδομαδιαίως. Ἐκαστον φύλλον ἐπιβαρύνεται μὲ 6 λεπτά,
συμπεριλαμβανομένον καὶ τῶν ταχυδρομικῶν.—**Αἶδεο.** **Ἀρχιερατικῶν**
Ἐπίτροπον, Μύκονον: Ἀριθμὸς φύλλων «Φωνῆς Κυρίου» ἠδῆξήθη ἀπὸ
1-6-55, ἐξαναλήθοντων τῶν φύλλων τοῦ Μαΐου. Ἐκαστον φύλλον ἐπιβαρύν-
νεται μὲ 6 λεπτά, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν.—**Αἶδεο.**
Χριστοφ. Παπαφραγκάκην, Ἅγιον Γεώργιον Λασηθίου: Δραχμαὶ 120
ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἀπεστάλη σχετικὴ ἀπόδειξις. Σὰς ἐχερώσαμεν μὲ δρα-
χμὰς 10, τῶν ἀποσταλέντων βιβλίων τιμωμένων πρὸς 130 δραχμὰς. Τιμο-

κατάλογος σὰς ἐστάλη.—**Αἶδεο. Τιμόθεον Περάκη, Πισκοκέφαλον Ση-
τείας:** Δραχμαὶ 70 ἐλήφθησαν· σὰς ἀποστέλλεται ἐξόφλησις 33 δρχ. διὰ τὴν
«Φωνὴν Κυρίου». Κρατοῦμεν εἰς διάθεσίν σας δραχμὰς 37.—**Πανοσιολ.
Περικλῆν Χόβολον, Ἡγουμένησα Θεσπρωτίας:** Δραχμαὶ 60 ἐλήφθησαν
καὶ σὰς ἐστάλη σχετικὴ ἐξόφλησις· εὐχαριστοῦμεν. Κρατοῦμεν εἰς διάθεσίν
σας δρχ. 13.—**Αἶδεο. Γρηγόριον Μαυρομάτην, Βραγκανιέτικα Κερκύ-
ρας:** Δραχμαὶ 55 ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἀποστέλλονται σχετικαὶ ἐξοφλήσεις·
ἀπομένει ὑπόλοιπον εἰς χρέωσίν σας δραχμαὶ 5.—**Αἶδεο. Νικόλαον Κί-
τσον, Κεντρικὸν Ἄρτης:** Ἐλήφθησαν 40 δραχμαὶ καὶ σὰς ἀπεστάλη ζη-
τούμενον Ἱερατικὸν μετὰ σχετικῆς ἐξοφλήσεως.—**Αἶδεο. Σταῦρον Στεφα-
νόπουλον, Τραχηῖας Ναυπλίας:** Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη περιέχουσα μύ-
λην σας καὶ ζητούμενα βιβλία μετὰ σχετικῆς ἐξοφλήσεως.—**Αἶδεο. Μιχαὴλ
Δασκαλάκη, Σίβαν Ἡρακλείου:** Συνδρομὴ σας δι' ἀποστελλόμενα πε-
ριοδικὰ «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά» καὶ «Φωνῆς Κυρίου» μέχρι τέλους
Μαΐου ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 180.—**Αἶδεο. Στυλ. Ἀμαριανάκη, Ἀνα-
τολὴν Ἱεραπέτρας:** Δραχμαὶ 308 ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἀπεστάλησαν σχετικαὶ
ἐξοφλήσεις. Εὐγενῆς ἀγανώρισις ἐπιτελουμένου ἔργου καὶ καταβαλλομέ-
νων κόπων ἀποτελεῖ ἱκανοποίησιν καὶ ἐνδυνάμωσιν· θεομῶς σας εὐχα-
ριστοῦμεν.—**Αἶδεο. Θεόδ. Παπαγεωργίου, Ὁρολόγιον Καρυστίας:** Ἐνε-
ργήσασαν συνδρομηταὶ οἱ ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας διαλαμβανόμενοι εἰς τὸ
περιοδικὸν «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά» καὶ τοῖς ἀπεστάλη ἀπὸ 1-1-55. Ἐν-
διαφέρον σας διὰ τὰ περιοδικὰ τῆς Ἀποστολ. Διακονίας πολὺ μᾶς συγ-
κινεῖ· σὰς συγχαίρομεν. Μηγαῖα πρὸς τὸ παρὸν δὲν ὑπάρχουσι· ἀπεφασίσθη
ἢ προσεχῆς ἀνατύπωσις των. Ζητούμενον βιβλίον σας ἐστάλη μετὰ σχετι-
κοῦ χρεωστικοῦ.—**Αἶδεο. Β. Παπακωνσταντίνου, Κωστάναν Ἡπείρου:**
Δραχμαὶ 50 ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλη σχετικὴ ἐξόφλησις· εὐχαριστοῦμεν.
—**Αἶδεο. Γεώργιον Γατσιόν, Ἅγιον Δημήτριον Κατερίνης:** Δραχμαὶ 30
ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἀποστέλλεται σχετικὴ ἐξόφλησις· εὐχαριστοῦμεν.—**Πα-
νοσιολ. Πέτρον Βογιατζῆν, Γύθειον:** Δραχμαὶ 200 ἐλήφθησαν καὶ σὰς
ἐστάλησαν ζητούμενα εἰκόνας μετὰ σχετικῆς ἐξοφλήσεως.—**Αἶδεο. Ἰωάν-
νην Νομικόν, Ποταμὸν Ἀμοργοῦ:** Ἀντιτυχὸς ἢ Ἀποστολικὴ Διακονία
δὲν ἀναλαμβάνει τοιαύτας ἐργασίας· ἐπιταγὴ σας δὲν ἐλήφθη ἀκόμη.—
Αἶδεο. Χαράλαμπον Κοντσουρέαν, Κρανίδιον: Δραχμαὶ 103,50 ἐλή-
φθησαν καὶ σὰς ἀποστέλλονται σχετικαὶ ἐξοφλήσεις μετὰ ζητουμένου βι-
βλίου.—**Αἶδεο. Βασίλ. Σημανταράκη, Καληδονίαν Κρήτης:** Δραχμαὶ 120
ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλησαν σχετικαὶ ἐξοφλήσεις μετὰ ζητουμένων βι-
βλίων· εὐχαριστοῦμεν. Διὰ τὰς ἀπορίας σας δύνασθε νὰ ἐπανέλθετε.—
Αἶδεο. Μιχ. Ἀστροπεκάκη, Κεντρὶ Ἱεραπέτρας: Δραχμαὶ 30 ἐλή-
φθησαν καὶ σὰς ἐστάλη σχετικὴ ἐξόφλησις· εὐχαριστοῦμεν.—**Αἶδεο. Πανα-
γιώτην Καραγιάννην, Ἀνεμόμυλον Καλαμῶν:** Διεκότη ἢ ἀπ' εὐθείας ἀπο-
στολὴ τοῦ δελτίου «Φωνῆ Κυρίου», ἐφ' ὅσον θὰ τὴν λαμβάνετε μέσφ τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως σας. Ὅ μεχρι τέλους Μαΐου ἰσχύει σας ἀνέρχεται εἰς
δραχμὰς 128.—**Αἶδεο. Γεώργιον Τσιλάκη, Νέαν Μηχανιώνα Θεσ(ν)ίκης:**
Ἐφ' ὅσον μισθοδοτεῖσθε, αἰ κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. γίνονται ταχυ-
κῶς. Θὰ πρέπη ὁμως δι' αἰτήσεώς σας πρὸς αὐτὸ νὰ ζητήσητε τὴν ἐγγρα-
φὴν σας, συνυποβάλλοντες τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά, ἥτοι: πιστοποιητι-
κὸν γεννήσεώς σας, ἐπίσημα ἀντίγραφα χειροτονητηρίου γράμματός καὶ τοῦ
διορισμοῦ σας ὡς καὶ δύο φωτογραφίας, διὰ νὰ λάβητε τὸ βιβλίδιόν σας.—
Αἶδεο. Κωνστ. Πανταζόπουλον, Βλαχορράφην Καρυνταῖνης: Ζητούμενα
βιβλία, πλὴν τοῦ τελευταίου, μὴ ὑπάρχοντος, σὰς ἐστάλησαν μετὰ σχετικοῦ
χρεωστικοῦ.—**Αἶδεο. Σταῦρον Σχοινᾶν, Νέα Διόσια Ἀττικῆς:** Ἀλλαγὴ

διευθυνσεώς σας έγινεντο.—**Αίδεο. Σπυρίδωνα Ἀθανασίου, Νιάν Ἀργιάκην:** Ζητούμενον βιβλίον μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ σᾶς ἐστάλη. — **Αίδεο. Ἄ. Καλογρίδην, Ἄνδρον:** Ζητούμενα βιβλία σᾶς ἐστάλησαν μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ. Γράφατέ μας διὰ πόσα φύλλα ἐβδομαδιαίως νὰ ἐγγράψωμεν συνδρομητὴν τὸν ἱερόν Ναόν σας.—**Αίδεο. Ἀγαθᾶγγελον Χαράλαμπίδην, Νεοχωρόπουλον Βερροίας:** Διὰ τὴν μέχρι 28-2-55 ὄφειλὴν σας εἰς τὸ Τ.Α.Κ.Ε. θὰ λάβετε προσεχῶς λεπτομερῆ ἄτομικὸν ἰσὸμὸν, ὅστις ἤδη καταρτίζεται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας. Δύνασθε νὰ ἐξαγοράσετε τόσα ἔτη ἐφημεριδικῆς σας ὑπηρεσίας πρὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., ὅσα μεσολαβοῦν μεταξὺ τῆς ἡλικίας, τὴν ὅποιαν ἔχετε τώρα, καὶ τοῦ 75ου ἔτους. Τοῦτο θὰ ζητήσῃτε παρὰ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. δι' αἰτήσεώς σας, συνυποβάλλοντες σχετικὰ δικαιολογητικὰ περὶ τοῦ χρόνου γεννήσεώς σας, διορισμοῦ σας κλπ., ἐκεῖνο δὲ θὰ σᾶς καθορίσῃ τὸ ποσὸν ἐξαγορᾶς καὶ τὸν τρόπον.—**Αίδεο. Λεωνίδαν Σταυριαννουδάκην, Αὐτὸν Κυθωνίας Χατῶν:** Ἐνεγράφητε εἰς τὰ περιοδικὰ «Ἐκκλησία» καὶ «Ὁ Ἐφημέριος».—**Αίδεο. Δημήτρ. Μιχαλίττον, Ἅγιον Νικόλαον Βοιωτῶν:** Συνδρομὴ σας εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» μέχρι τέλους Ἰουνίου 1955 ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 93. Ἄριθμὸς ἀποστελλομένων φύλλων ἐρρυθμίσθη κατὰ ἐπιθυμίαν σας.—**Αίδεο. Γεώργιον Μπιλιάγκαν, Γανοχώραν Κατσεινῆς:** Συνδρομὴ σας εἰς τὸ περιοδικὸν «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά» ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 112. Κατὰ τὴν περίοδον τῶν διακοπῶν θ' ἀνασταλῇ ἡ ἀποστολὴ του κατ' ἐπιθυμίαν σας.—**Αίδεο. Δημήτριον Θεοδορίδην, Σωτήρα Θάσου:** Ἐνεγράφητε εἰς τὸ περιοδικὸν «Τὸ Χαρούμενο Σπλι» ἀπὸ 1-1-55 καὶ σᾶς ἀπεστάλη ὁ ζητούμενος τιμοκατάλογος. Ὁ τόμος τῆς «Φωνῆς Κυρίου» 1953 τιμᾶται 6 δρχ., τοῦ δὲ 1954 δρχ. 8.—**Αίδεο. Χαράλαμπον Κοντουρέαν, Κρανίδιον:** Ἐπιταγὴ 103,50 δραχμῶν ἐλήφθη καὶ σᾶς ἐστάλησαν σχετικαὶ ἐξοφλήσεις συνδρομῶν σας ὡς καὶ ζητούμενος τόμος Πατρολογίας μετὰ σχετικῆς ἐξοφλήσεώς του.—**Αίδεο. Κων/νον Παπανίκον, Ἐπαινιατὰ Ἐδουτανίας.** Δραχμαὶ 18 ἐλήφθησαν καὶ σᾶς ἀποστέλλεται σχετικὴ ἐξόφλησις. — **Αίδεο. Νικόλ. Γαρμπήν, Ἀργοστόλιον:** Ἀποστολὴ τοῦ δελτίου «Φωνὴ Κυρίου» ἐρρυθμίσθη κατ' ἐπιθυμίαν σας. Ἡ μέχρι τέλους Ἰουνίου ὄφειλὴ σας ἀνέρχεται εἰς 75 δρχ.—**Αίδεο. Νικ. Παναζήν, Κατσεινῆν:** Ἀποστολὴ περιοδικοῦ «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά» ἐρρυθμίσθη κατ' ἐπιθυμίαν σας. Συνδρομὴ ἱεροῦ Ναοῦ σας μέχρι τέλους Μαΐου ἀνέρχεται διὰ ταῦτα εἰς δρχ. 168.—**Ἐφημέριον Μεταμορφ. Σωτήρος, Καστανίταν Κυνοῦρίας:** Ζητούμενος Ἀπόστολος σᾶς ἐστάλη μετὰ σχετικῆς ἐξοφλήσεως. Κρατοῦμεν εἰς διάθεσίν σας δρχ. 5.—**Αίδεο. Πασχάλην Κεχριμπάρην, Βαμβακόφυτον Σιδηροκάστρου:** Ἐνεγράφητε συνδρομητῆς εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» διὰ 50 φύλλα ἐβδομαδιαίως· ἕκαστον φύλλον ἐπιβαρύνεται μὲ 6 λεπτά, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν. Ζητούμενον βιβλίον σᾶς ἐστάλη μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ.—**Αίδεο. Ἀναστάσιον Παῖπᾶν, Ἅγιον Γεώργιον Βελεστίνου:** Δραχμαὶ 28 ἐλήφθησαν καὶ ζητούμενα βιβλία σᾶς ἐστάλησαν μετὰ σχετικῆς ἐξοφλήσεως· κρατοῦμεν εἰς διάθεσίν σας δρχ. 3.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸν «Ἐφημέριον» ἀπευθυντέον :
 Πρὸς τὸν Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερον κ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
 Ἀποστολικὴν Διακονίαν, Ἰω. Γενναδίον 14, Ἀθήνας (τηλ. 72.112).
 Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Τιμολ. Ρούτσης, Ἰω. Ἀποστόλου 4.